

RUH ve MADDE

Nisan 2011 Yıl:52 Sayı:615 (KDV Dahil) 5 TL

Atalar Çalışması

*Mark Wentworth
Filipe de Moura*

Davetsiz Enerjiler

Fadime Emir

Migren Üzerine Okuma

Edgar Cayce

Cenneti Gören Çocuk

Mark Furler

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

15

Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz

Sir William Barrett

Kitap hakkında yazar şunları kaydetmiştir:

- Ölmekte olan kişiler, Çoğu zaman yataklarının başında, hala hayatta olduklarını düşündükleri kişileri görmüşlerdir.
- İncelenen tüm vakalarda, gördükleri kişilerin ölmüş oldukları, ölmekte olan kişilerden gizlenmiştir.
- Ölmekte olan çocukların, kendilerini götürmeye gelen meleklerin kanatları olmadığını söylemeleri şaşkınlık yaratmıştır.
- Konusunda bir ilk olan bu kitabı Barrett, ne yazık ki tamamlamadan bu hayata gözlerini yummuştur.

106 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Excido

Aysun Bitir

Uşak ve Manisa'daki kapılardan girip yeryüzüne hiç çıkmadan Kapadokya'ya ulaşmak, İran'da Tebriz'e ulaşmak inanılmaz! Hiç korku duymadan Türkiye'nin altındaki geçitlere adım atmak ve dünyanın gidişatını anlamak... Sanırım insanlığın bilinç seviyesi henüz buna uygun değil. Yazar kitapta çok bilgiç görünen, bir o kadar da ürkek dünyalılara sesleniyor. Konuşulmayanları, konuşulamayanları cesur yüreklilikle açık ve sağlam temellerle açıklıyor.

Kısacası, bir "öteki gündem." Artık kendimize ve dünyaya başka bir gözle bakmanın zamanı... Okuyun, korkularınıza iyi gelecek.

160 sayfa, Meta Yayınları

Ruhun Güçleri

Léon Denis

Kendini istraplar ve düş kırıklıkları yüzünden yıpranmış, yıkılmış, hayat sınavlarının buruk yelinin etkisiyle yüreği kavrulmuş, kara talihin tekerlekleri altında ezilip parçalanmış olduğunu düşünen herkese şunu söylemek istiyorum: Tekrar doğmaya ve çiçek açmaya elverişsiz ruh mevcut değildir. Yeter ki dileyin, o anda içinizde bilinmeyen gizemli güçlerin uyanıverdiğine hayretle tanık olacaksınız. Kendinize güveniniz, yeni hayatlarda yeniden gençleşeceğinize inanınız, bitip tükenmeyen kaderlerinize inanınız. Bir kıvılcımı sizin varlığınızda ışıldayan ve de yakıcı ve bağışlayıcı bir alev hayata verebilen uçsuz bucaksız ocağın diye de nitelemeye kalktığımız güneşlerin güneşine, Tanrı ya inanınız!

143 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Meta Ansiklopedi

Alparslan Salt-Cem Çobanlı

Bu ansiklopedik sözlük, insanoğlunun şimdiye dek çözemediği, anlayamadığı, pozitif bilimlerin yeterince açıklayamadığı; garip ve gizemli fenomenleri, ruhsal evrenin sırlarını, mistik deneyimleri, gizlibilimleri (büyü, kehanet, astroloji, simya, numeroloji), metapsişik yetenekleri (telepati, levitasyon, ışınlama, astral seyahat vb.), uçandaire fenomenini, ezoterik (gizli) örgütleri ve teozofiyi konu almaktadır.

Bilimin sınırlarındaki tüm bu fenomen ve konular günümüzde birbirinden kesin sınırlarla ayrılmayan, şu yedi alanda kapsanmış durumdadır: Parapsikoloji, mistisizm, okültizm, ezoterizm, teozofi, spiritüalizm ve neo-spiritüalizm. Her ne kadar çeşitli ülkelerde, bu alanlardan bir veya birkaçını kapsayan çeşitli sözlükler hazırlanmışsa da, şimdiye dek bu yedi alanı kapsayan bir sözlük henüz yayımlanmamış olduğundan, bu ansiklopedik sözlük, kapsamı bakımından, kendi türünde ilk kitap olma özelliğini taşımaktadır.

824 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

S E V G İ L İ OKUYUCULAR

HER ALANIN kendini yenilediği, enerji sirkülasyonunun değiştiği, başka açılımlara yer açılan bir dönem vardır. Bu ister kişinin kendisi, ister bir kurum, ister bir ülke, isterse dünyanın kendisi olsun, temel ilke hep aynı kalır: ruhsal ve fiziksel olanın dengesi...

Zaten bu uğraşı değil midir içimizdeki egonun çatışmasını yaratan? Dengeyi kaçırdığımız an, diğer taraf bizi çekmeye başlar. Bizden taleplerini artırır. Öte yandan, dengenin bir yanında kalanlar diğer tarafın ne durumda olduğunu bilmeden, sadece kendi fikrini savunur hale gelir. Dünyada giderek artan bir eğilimle dengelerin kendi yerini bulmaya çalıştığını gözlemliyoruz. İster istemez kendi içimizde olanları sorguluyoruz, kendi içsel dengemizi bulmaya çalışıyoruz. Ruhsal dünyanın yardımını hissediyor, bunu biliyoruz; her geçen gün idrakimiz giderek artıyor.

Her varlık, üzerine aldığı vazifeleri bu doğrultuda gerçekleştirmeye, dönemi en verimli şekilde bitirmeye çabıyor. Bu çaba zaman zaman yüzeyde çatışmalara yer açabiliyor. Dünyanın hali ortada. Varlığın değişim zamanı, okulun değişim zamanı, Dünyanın değişim zamanı, tüm sistemlerin değişim zamanı; yukarıyla, aşağıyla el ele bu değişim gerçekleşiyor. Varlığımız bu değişimi ve beraberinde dönüşümü talep ediyor. Bu talebi dinleme, ona kulak verme zamanı...

Peki, bu nasıl olacak? Vicdanlar nasıl uyanacak? Her şeyin ilk anlamıyla yaptığımız değerlendirmelerin tuzaklarından ne zaman kurtulacağız? Görünenin arkasındaki görünmeyeni nasıl bileceğiz? Dengeyi nasıl bulacağız? Karanlık ne zaman ve nasıl aydınlığa dönüşecek? Birliğe dönüşüm yakın mıdır?

Hepimizin, anlayışımıza göre bu sorulara farklı farklı cevapları olabilir. Ruhsal bakış açısıyla vereceğimiz cevaplar ise şu şekilde olabilir: Sezgileri artırarak, kalp ve vicdan süzgecini birleştirip makul olanı arayarak, içimizdeki dengenin hangi yöne kaydığını fark ederek ve aksiyona geçerek, “Canım bana ne...” demeyerek, acıtmasına rağmen değişime izin vererek, eskiyeni atıp yeni olana yer açarak, idrak ederek, kendi üzerinde çalışarak, kendini bilerek, Rab’bini bilerek... Ve en önemlisi Yukarı’ya teslim olarak... Olan her şeyin yüksek bir irade ile gerçekleştiğine kani olarak...

Ya sizin cevabınız nedir? Düşündünüz mü?..

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Arif Ümit YILMAZ

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi

No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

NİSAN 2011 Sayı: 615 Cilt: 52

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **İrade** Leon Denis
3. Bölüm
- 10 **Davetsiz Enerjiler** Fadime Emir
- 16 **Güneş ve Yerküre Arasındaki Birbirine Bağlılık**
Dr. Anette Deyhle
1. Bölüm
- 21 **Vicdan ve Vicdan Sesi**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 22 **Atalar Çalışmasından İzlenimler** Mark Wentworth ve
Filipe de Moura - Derleyen: Tülin Etyemez
- 29 **Girdaplar Hakkında Bir Ders** David Peat ve John Briggs
- 30 **Migren Üzerine Bir Okuma** Edgar Cayce
- 32 **Cenneti Gören Çocuk** Mark Furler
- 34 **Birleştiren Bilgi-Gerçek Bilgi Tek Kaynaktan Gelir**
A. Cemal Gürsoy
- 36 **Kişinin Kendisinin Görünmezliği** Maurice Nicoll
3. Bölüm
- 41 **Kalp, Sevgi ve Tezahür** Şebnem Geylani Cebbaroğlu
- 42 **Küresel Bilinç Projesi** Roger Nelson
3. Bölüm
- 48 **İçsel Kale Almak** Gültekin Çilekar
- 52 **İstirap ve Karma İlişkisi** Paul Brunton
- 57 **İşığa Dönme Arzusu Artarken**
Akış
- 58 **Evet, Kelimeler İnsanı Yaralayabilir** Robert C. Taylor
- 62 **Kendi Tarzınızı Keşfetmek** Dr. Paula M. Reeves
- 63 **Etkinlikler**

İrade

Leon Denis

3. Bölüm

WILLIAM JAMES bunu şu terimlerle dile getirmektedir: “Şuurlu benlik daha büyük bir başka Benlik ile birlikte bir bütün oluşturur.”¹³ Daha ileriki sayfalarda da şöyle devam etmektedir:

“Şuurlu benliğin uzantıları, duygu ve akıl evreninin çok ötelere yayılır. Bildiğim kadarıyla ideale yönelik eğilimlerimizin kökeni şu çok ötelere dediğimiz mekanlardadır; biz oralara, görünen evrene saldığımıza kıyasla daha derinlemesine kök salmış durumdayızdır.”

Demek ki şuur, W. James’in de belirttiği gibi kişiliğin sürüp giden ve bireyliğinin, her türlü dönüşümü sırasında bile bozulmaya uğramayan sürekli ve betimlenemez nitelikli merkezidir. Şuur, sadece algılama yeteneği demek değil fakat ayrıca yaşama, iş görme, düşünme ve isteme duygusudur da. O bölünmez bir bütündür. Onun hallerinin çok sayıda oluşu, daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi bu bütünlüğün karşısında hiçbir şey ifade etmemektedir. Bu haller ona bağlı olan algılar gibi birbirini izler niteliklidirler, eşzamanlı değildirler. Bizde birçok özerk merkezin mevcut olduğunu tanıtlamak için eşzamanlı ve farklı eylemlerin ve algıların mevcut olduğunu da ispatlamamız gerekecektir ama durum öyle değildir ve olamaz da.

Ama yine de şuur, bildiğimiz gibi, bütünlüğü içinde çok sayıda plan ve çok sayıda görünüm içermektedir. Fizik, bilimin *sensorium* diye adlandırdığı şey ile, yani dışsal izlenimleri bir özekte toplama, düzenleme, tanımlama, onların nedenlerini kavrama ve sonuçlarını ortaya koyma yeteneği ile karıştırılmaktadır. Bu izlenimler tekamül olgusunun da etkisiyle gitgide çoğalmakta ve incelmekte, böylece de zihinsel gelişim uyanmaktadır. O andan sonra

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal’ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayınlamayacağımızı üzümlere okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

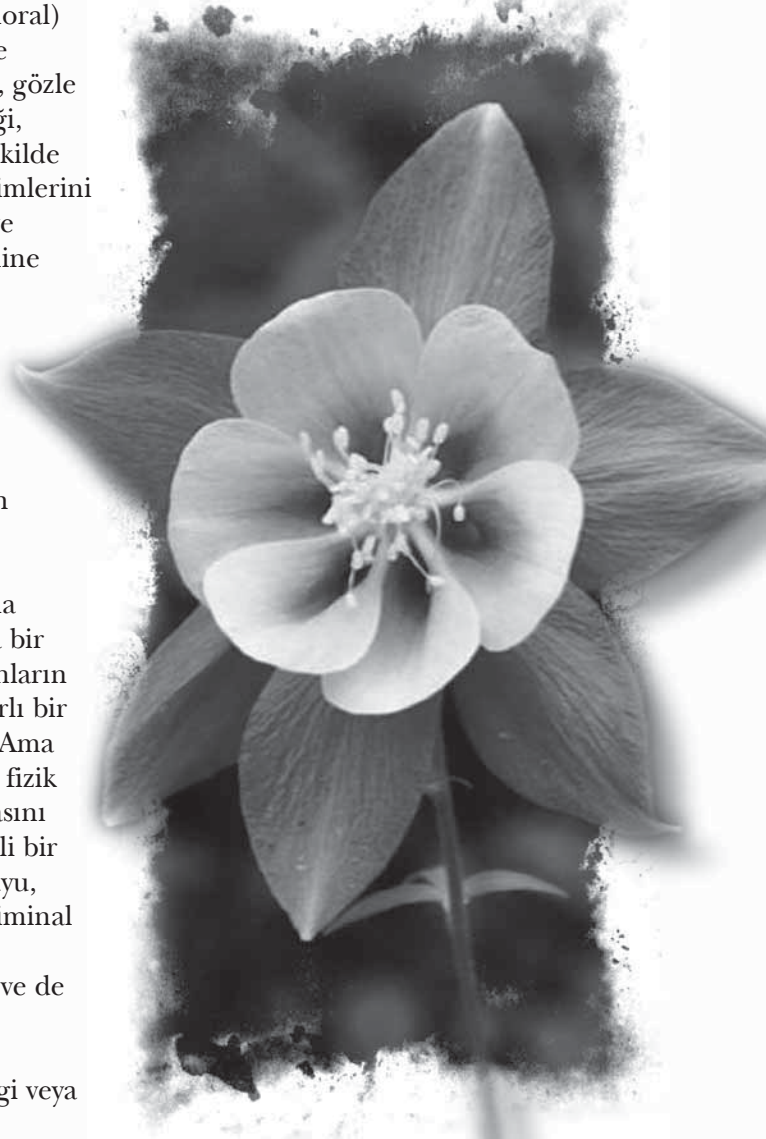
ise gelişimi artık sınır tanımamaktadır çünkü sonsuz sınırsız hayatın bütünü tezahürlerini benimsemektedir. O zaman duygu ve yargılama yetisi hayat bulmuş ve can, kendini bilir hale gelmiş olmaktadır. O artık hem öznedir hem de nesne. Onun zihinsel çalışmalarının sayıca çokluğu ve çeşitliliği arasında o daima düşündüğünün ve istediğinin şuurundadır. Benliğin kendini göstermesi, gelişmesi ve kişiliğin tamamlanması olgusu tinsel (moral) veya ruhsal tezahürler sayesinde gerçekleşmektedir. Elle tutulur, gözle görülür evreni algılama yeteneği, artık daha yüksek düzeyli bir şekilde çalışmakta; tinsel evrenin titreşimlerini hissetme, onların nedenlerini ve yasalarını ayırdetme imkanı haline gelmektedir.

Beşer varlığı deneyüstü (müteal; aşkın) düzeyli olguları ve hakikatleri içsel duyuları aracılığıyla algılamaktadır. Fizik duyular yanıltıcıdır; onlar ancak eşyanın görünümünü ayırdetmektedir ve algılarını gruplandırır, bir merkeze bağlayan ve onları cana ileten şu *sensorium* olmadığında bir hiç konumundadırlar; cana bunların hepsini kayda geçirmek ve yararlı bir sonuç çıkarma işi kalmaktadır. Ama bu yüzeysel *sensorium*un altında fizik ötesi evrenin kurallarını ve eşyasını birbirinden ayırt eden daha gizli bir diğeri daha vardır. Bu derin duyu, bazı deneyiciler tarafından subliminal şuur adıyla anılan ve insanların çoğu tarafından kullanılmayan ve de anlaşılmayan bir şeydir.

Büyük buluşların çoğu, fizik evrende algılanan fikirlerin sezgi veya

öz algı yoluyla doğrulanmasından ibaret şeylerdir. Örneğin, Newton¹⁴ evrensel çekim düşüncesini, elmanın yere düşüş olayı henüz maddesel duyularında nesnel ispat olgusunu gerçekleştirmeden çok daha önce tasarlamıştı.

Nasıl bizde, bizi maddesel planın varlıklarıyla ve eşyasıyla ilişkiye sokan bir organizma ve bir fizik sensorium mevcutsa, aynı şekilde, sayesinde içine bugünden itibaren bazı insanların

girdiği
görünmeyen
bir hayat alanı da
mevcuttur. Ölümle
birlikte canın perdesi
toprağa düşünce bu duyu,
algılarımızın biricik merkezi
haline gelecektir.

Bu ruhsal duyunun gittikçe
artan biçimde gelişmesinde
ve özgürleşmesinde psişik
tekamülümüzün yasası, yani varlığın
yenilenmesine, içsel bakımdan ve
gitgide ilerler tarzda aydınlanmasına
ilişkin yasa rol oynamaktadır. Değişmez
ve mutlak olana gitgide daha fazla
bağlanmak için görelî (rölatif) ve
aldatıcı (illusoire; illozuar) olandan,
her türlü olağanlıklardan yakamızı
onun sayesinde kurtarmaktayız.

İşte bu yüzden, deneysel bilim,
sunduğu kolaylıklara ve gerçekleştirdiği
kazanımlara rağmen sezgi ile yani
bize temel hakikatleri fısıldayan içsel
uzgörü (kehanet) ile takviye edilmediği
sürece, daima yetersiz kalacaktır.
Dışarıdakilerin hepsini sollayıp
geçen bir tansık (mucize) mevcuttur;
o mucize kendimizdir; insanda
gizlenmiş halde bulunan ve bütün
evreni yansıtan aynadır o.

Kendilerini olayların tekeli bir
anlamda incelenmesine kaptırmış,
değişken görünümünün ve dış
olayların peşine düşmüş kimseler
bu kesinliği, yani kendilerinde
mevcut olan bu ölçülü
(critèrium; kriteriyum)
çoğu kez çok uzaklarda
aramaktadırlar.
Onlar içten
gelme sesleri

dinlemeyi, gelişim gösteren ve
sessizlik içinde araştırmalar yaptıkça
incelen anlama yeteneklerine
başvurmayı önemsemektedirler.
İşte bu nedenledir ki nice bilgin
tarafından, görülmeyenin, elle
tutulamayanın ve kutsal olanın ayırt
edilemez şeyler diye anılan eşyası
cahil insanıklar tarafından bazen
pekala algılanabilmiştir. En güzel
kitap bizdedir, içimizdedir. Sonsuzluk
kendini orada göstermektedir. Ne
mutlu onu okuyabilene!

Bu alan bütünüyle, sayesinde
içine nüfuz edebildiğimiz o biricik
anahtarı, o biricik aracı küçümseyen
olgucuya (positiviste; pozitivist) kapalı
kalmaktadır. O, her türlü *nesnel*
(objektif) ölçüde kaçanı, fizik duyuları
ve maddesel araçları yardımıyla
deneylemeye boşuna çabalamaktadır.
Dış duyuların ötesine geçemeyen
insan, metapsişik (ruh ötesi) evreni ve
varlıkları işte bu yüzden, sağırın melodi
kurallarını, körün de görüşle ilgili
yasaları düşünüp tasarlamasına benzer
şekilde düşünüp tasarlamaktadır. Ama
onda öz (asıl) duyu bir gün uyanmakta,
ardından da ışıdamaya başlamaktadır;
onu sarıp sarmalayivermiş olan bu
ışıkla karşılaştığında daha önceki
zamanlarda gözüne harika bir şey gibi
görünmüş olan yer küresel bilim derhal
küçülüvermektedir.

Harvard Üniversitesi rektörü olan
Amerikalı seçkin bilim adamı William
James¹⁵ bu konuyu şu terimlerle dile
getirmiştir:

“Bilim adamı davranışına
başvurabilir ve ısrarlı bir şekilde
duyumun (sensation) ve madde
yasalarının dışında hiçbir şeyin mevcut
olmadığını söyleyebilirim. Ama bunu
bir içsel (intèrieur) uyarı işitmemişsem

yapabilirim: 'Nasıl fantasmagori¹⁶ ama!' Beşeri deneyimin tümü, şu andaki gerçekliği ile beni dayanılmaz bir şekilde bilimin bizi içine hapsettiği dar sınırların dışına çıkmaya teşvik etmektedir. Gerçek evren daha başka bir tarzda oluşturulmuştur, bilimin tarif ettiğiinden daha zengin ve daha bileşik yapıdadır.”

Düşüncelerini daha önce konu etmiş olduğumuz Myers ve Flournoy'dan sonra, normal şuurun altına yerleştirilen derin şuuru, artık resmi psikolojinin de tanımazlıktan gelemediğini, ayrıca William James de gözler önüne sermiş ve şunları söylemiştir¹⁷:

“Normal şuurumuz, müdahale etmek üzere uygun zamanı bekleyen diğerlerinden, sanki ince bir zar ile ayrılmış gibi düşünülen özel bir şuur tipinden başka bir şey değildir. Hayatı, onların var olup olmadıklarını aklımızın köşesinden bile geçirmeden sürdürebilmekteyizdir ama uygun uyarın karşısında gerçek ve eksiksiz bir halde ortaya çıkıvermektedir.”

Kitabının bir başka yerinde de:

“Bir kimse bir ülküye (idéal) şuurlu olarak yönelirse, bu genellikle belli belirsiz ve tanımlanamaz nitelikli bir şeye doğru cereyan etmektedir. Ama organizmasının derinliklerinde, büyüyen ve belirli yönde ilerleyen güçler yine de mevcuttur; şuurunun aydınlattığı cılız çabalar, belirsizlik içinde faaliyet gösteren güçlü müttefikler diye nitelendirilebilir özellikli şuuraltı çabalarına hayat vermekte ama bu organik güçler çoğu kez aynı olmayan ve daima çatısı oluşturulmuş, tasarlanmış, açık şuur tarafından arzulanmış bulunan bir hedefe yönelmektedirler.”

Bütün bunlar şunu doğrulamaktadır: İlk neden, yani duyum ilkesi bedende değil, can'da bulunmaktadır. Fizik duyumlar, sadece dışsal ve kaba tezahürlerdir, yani öze ait gizli duyumların varlığın dış yüzünde uzantılarıdır.

Chicago Chronicle, Aralık 1905 tarihli sayısında altıncı duyumun tezahürüne ilişkin olağan dışı bir olay nakletmiştir. Altı yaşlarından beri sağır-dilsiz ve kör olan ve de o dönem içinde kendisinde yeni bir yetenek gelişmiş bulunan on yedi yaşında bir genç kız konu edilmektedir:

“Ella Hopkins, Utica'lı iyi bir aileye mensuptur. Üç yıl önce ailesi tarafından New York'ta sağır-dilsizlere eğitim veren bir kuruluşa yerleştirilmiştir. Oradaki diğer çocuklara olduğu gibi ona da parmaklar yardımıyla okuma, dinleme ve meramını ifade etme yolu öğretilmiştir.

Ella sadece bu anlaşma yöntemini çarçabuk kendine mal etmekle kalmamış, ayrıca çevresinde olan bitenleri normal duyumlarını kullanıyormuşçasına kolaylıkla algılamayı da başarmıştır. Kimin girip çıktığını, tanıdık mı yoksa yabancı mı olduğunu derhal anlamaktadır. Bulduğu odada alçak sesle yapılan konuşmaları takip edip anlamakta ve onları asıllarına sadık kalarak yazı yoluyla anlatmaktadır.

Mevcut kişilerin

düşüncelerini, ancak kendisine sesli bir ifade ulaştığı zaman anladığına göre, demek ki doğrudan düşünce okuma olayı söz konusu değildir.

Ama bu yetenek anlık kesintilere uğramakta ve bazen kendini farklı görüntüler altında göstermektedir.

Ella'nın hafızası en dikkat çekicilerindedir. Bir öğrendi miydi -çabucak da öğrenmektedir- bir daha asla unutmamaktadır. Gören bir insan gibi, gözleri aletin tuşları üzerine dikili vaziyette, yoğun bir dikkatle yazı makinesinin önüne oturunca -makineyi de çok ustaca kullanmaktadır- normal yeteneklere sahip zeki bir bayan görünümünü yansıtmaktadır. Gözleri ışıklı ve anlamlı, yüzünün ifadesi de canlı ve her an değişik özelliklidir. Onu ilk kez gören kimse onun sağır, dilsiz ve kör olduğunu anlayamazdı.

Kuruluşun müdürü M. Currier'in genç kızın halini görünce hiç şaşırmamış oluşu, onun acı çeken zavallılarda anormal yeteneklerin ortaya çıkabildiği gerçeğine alışık olduğunu göstermektedir. 'Olağan duyuların yardımı olmadan

bazı şeylerin farkına hepimiz varabilmekteyizdir,' demiştir. Bu duyuların ikisinden veya üçünden yoksun olanlar ve onların yerine başka yetenekler geliştirme olgusuna bel bağlamaya zorlananlar pek doğal olarak bunların gerçekleştiklerine ve güçlendiklerine tanık olmaktadır.

Ella'nın sınıfında aynı şekilde -daha düşük düzeyli de olsa- altıncı duyuya sahip bulunan kör, sağır ve dilsiz iki genç kız daha vardır. Üçünü birden birbirine sürüler halinde düşünceyi, duyuşal parmaklarını hafifçe değiştirmeye gerek duymadan süratle aktarıırken seyretmek bir zevk doğrusu."

Bu türden olaylar dizisine, büyük değer taşıyan bir kanıt daha ekleyeceğiz; bu, Turin Üniversitesinden Profesör Ce'sar Lombroso'nun¹⁸ kanıtıdır. Onu, İtalyan *Arèna* (1907) dergisinde şu satırlarla anlatmıştır:

"1891'de tıp çalışmalarım sırasında en merak uyandırıcı fenomenlerden, o güne kadar hiç yüz yüze gelmediğim biriyle uğraşmak zorunda kaldım. Doğduğum kentin yüksek mevki

sahibi memurlarından birinin kızını tedavi etmeye çalıştım; bu şahıs, ergenlik (bülüğ) çağında patolojinin de, psikolojinin de açıklayamadığı belirtiler eşliğinde şiddetli bir isteri nöbetine aniden yakalandı. Gözleri görme yeteneğini zaman zaman tamamen kaybediyordu ve buna karşılık hasta kulaklarıyla görüyordu. Kulağına tutulan birkaç baskı satırını gözleri bantlı olarak okuyabiliyordu. Kulağıyla güneşin arasına bir mercekle yerleştirildiğinde gözlerinde yanma benzeri bir şeyler hissediyordu, onu kör etmeye çalıştığımızı haykırıyordu... Bu olaylar yeni olmamalarına rağmen, yine de şaşırtıcı olaylardı. İtiraf edeyim ki benim için en azından o güne kadar oluşturulmuş fizyolojik ve patolojik kuramlarla açıklanamaz nitelikliydi. Benim için tek bir şey belirgindi; o da bu durumun daha önce tamamen normal olan bir insanda, bilinmeyen duyularla ilintili acayip güçleri harekete geçirdiği idi.”

İşte size, üzerine okuyucunun dikkatini çekmek istediğimiz psişik duyuların gelişimine ilişkin bir başka örnek daha: Söz konusu edeceğimiz kişi, çağımızın harikalarından biri diye nitelendirilebileceğimiz bir kimsedir.¹⁹

Helen Keller de kör, sağır ve dilsiz bir genç kızdır. Bu nedenle dış dünyayla ilinti kurmak için sadece dokunma duyusuna sahiptir. Ama yine de ziyaretçileriyle üç dilde konuşabilmektedir, zihinsel (entelektüel) birikimi pek büyüktür, sanat eserlerinden ve doğanın uyumlarından yararlanmasını mümkün kılan bir estetik (güzelliğe dair) duyuya sahiptir. Karşısına çıkan insanların karakterini ve zihin düzenini ellerini, sadece değdirmekle ayırdetmektedir.

*Görme yetisini
kaybeden hasta,
kulaklarıyla
görüyordu.*

Sözü parmaklarının ucuyla dilinin ucuna toplamakta ve kitapları, kendisi için özel olarak şekillendirilmiş dökme harflere elle dokunarak okumaktadır. Konu gelip en soyut türden bir şeye dayanınca ve şuuru da ruhunun (can) derinliklerinden çekip aldığı ışıkla aydınlanınca, birden fırlayıp ayağa kalkmaktadır.

(Devam Edecek)

Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Ruhun Güçleri* adlı kitabından alınmıştır. Çeviren: Yavuz Keskin.

NOTLAR:

- ¹³ William James: Pragmatizmin kurucusu olan Amerikalı filozof (1842-1910); *Expérience religieuse* (Eksperiyan rolilyöz), sayfa 421-429.
¹⁴ Newton (Sir Isaac): Britanyalı matematikçi, fizikçi, astronom ve filozof (1642-1727).
¹⁵ William James: *Expérience religieuse*, sayfa 436.
¹⁶ a: Karanlık bir odada göz yanılma yoluyla görüntüler gösterme sanatı, görüntü oyunu.b: Olağanüstü şey, doğaüstü olay.
¹⁷ William James: *Expérience religieuse*, sayfa 329 ve 178.
¹⁸ Cêsar Lombroso: Doktor ve kriminolojist (1835-1909).
¹⁹ Helen Keller / Gerard Harry-Librairie Larousse.

Davetsiz Enerjiler

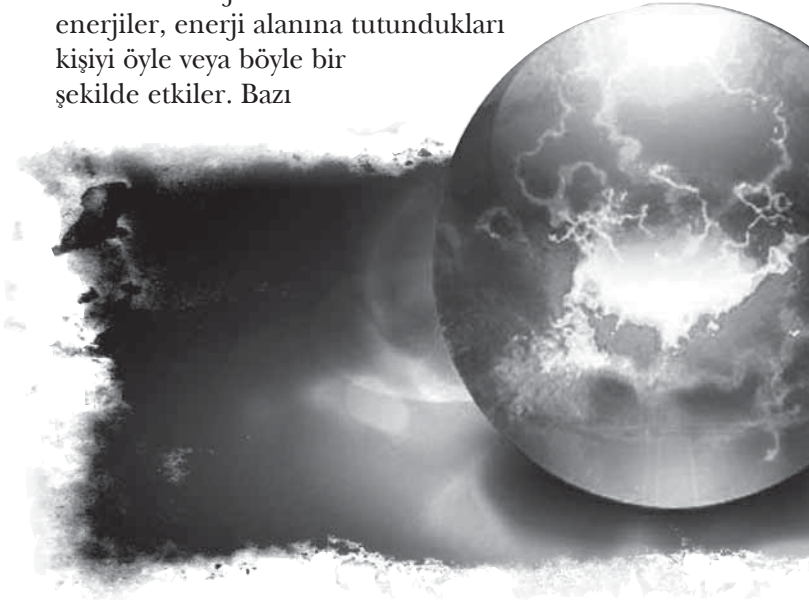
Fadime Emir

BİR İNSANIN enerji alanında bulunan ve kaynağı farklı olup o insana ait olmayan çeşitli enerji formlarına davetsiz enerjiler (spirit attachment) ya da ruhsal eklentiler denir. Ruhsal eklentiler de kendi içinde sınıflandırılabilirler.

Bir insanın enerji alanında bulunan davetsiz enerjiler, örneğin başka birine ait bir “düşünce formu” olabileceği gibi, “öfke, kızgınlık, kıskançlık” şeklindeki duygusal bir formda da, fizik olarak dünyaya bedenlenemeyen başka yaşam formları şeklinde de olabilir. Ölmüş olduğu halde herhangi bir nedenle ışığa gidemeyip psişik atmosferin dünyaya yakın kısımlarında kalmış olan “bedensiz bir varlık” formu şeklinde de olabilir. Klasik ruhçulukta kullanılan obsesyon, ruhsal posesyon gibi kavramlar daha çok “bedensiz bir varlık” formu için kullanılır.

Bu enerji formları bir insanın enerji alanına daha önceki hayatlarının birinde tutunmuş olabileceği gibi bu hayatındaki herhangi bir yaşta da tutunabilir. Kimi vakalar bu tip enerjilerin doğumdan hemen sonraki bir aşamada tutunabildiğini gösterirken, kimi vakalar hayatın daha ilerideki yaşlarında tutunabildiğini göstermektedir.

Bu bir enerji meselesidir ve bu enerjiler, enerji alanına tutundukları kişiyi öyle veya böyle bir şekilde etkiler. Bazı

kişiler bu etkilerin ne olduğunun farkında olabilirken, bazı kişiler hiç farkında değildir. Farkında olunmasalar da herhangi bir nedenle tetiklendiklerinde tutundukları kişinin psikolojik tutumlarını, sağlık durumlarını etkileyebilir.

Açıklanamayan yorgunluklar, gerçek bir deneyimden kaynaklanmayan yersiz korkular, depresyon, bağımlılıklar, kaygı, kendine ait olmayan bir gücün etkisiyle normalde yapmayacağı bir şeyi yapma dürtüsü, ani ruh hali değişimleri ve somatik semptomlar davetsiz enerjileri işaret edebilir.

Psşik kişilere, durugörörlere göre psşik atmosferin birçok bölgesinde bahsedilen enerji formları vardır. Ancak bazı bölgeler belli enerji formlarını veya bedensiz varlık formlarını daha çok barındırır. Bu tip enerjiler veya varlık formları barlarda, hastanelerde, derin üzüntülü insanların bulunduğu mekanlarda, savaş alanlarında, çok fazla insanın öldürüldüğü veya öldüğü yerlerde, kızgınlığın olduğu yerlerde, sık sık trafik kazası gerçekleşen bölgelerde daha çok bulunur.

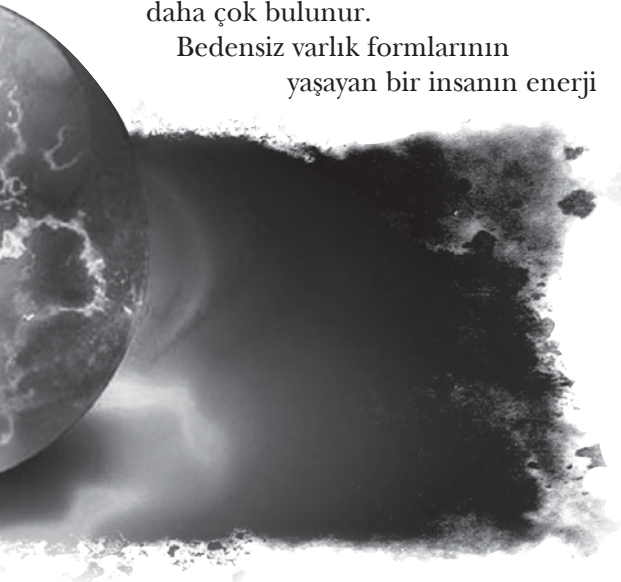
Bedensiz varlık formlarının
yaşayan bir insanın enerji

alanına tutunma niyetleri pozitif veya negatif olabilir. Pozitif niyetle yapışanlar, genellikle o kişiden yardım alabileceği düşüncesindedirler. Örneğin, evine veya atalarının yanına gitmek istemektedir, ancak yolunu kaybetmiştir, o kişinin kendisine yardım edebileceğini hisseder. Negatif niyetli olanlar ise yaşayan kişinin bedeni aracılığıyla, mesela intikam duygusunu hayata geçirmek ister. Ya da o kişi aracılığıyla yemek, seks, alkol, uyuşturucu gibi alanlarda bir tatmin elde etmeye çalışır. Bazıları da yaşarken kötülük ettiği için inanç sistemi gereği cehenneme gitmekten korkar ve ne olursa olsun aşağıda kalmak ister.

Özetle, bu hayatta utanacak bir şey yapan varlıklar, öldükten sonra cehenneme gideceğine dair korku içinde olanlar, herhangi bir nedenle dünyadan ayrılmak istemeyen varlıklar; trafik kazası, saldırıya uğrama gibi ani ölümlerde şok içinde bedenden ayrılan varlıklar; savaş meydanlarında, terör saldırılarında, deprem ve doğal felaketler sırasında ölenler ve ışığa gidememiş olan varlıklar enerji formu olarak yaşayan kişilerin enerji alanlarına bağlanabilirler.

Benzer Benzeri Çeker

DAVETSİZ ENERJİLER rastgele bir şekilde, herhangi bir insana bağlanmazlar. Bağlantılar, yaşayan kişilerin enerjik savunma mekanizmalarının, yani enerji alan frekanslarının düşük olduğu zamanlarda gerçekleşir. Enerji seviyemizin dengeden uzaklaştığı zamanlarda bu tip varlıkların

gelmesine vesile olacak ortamı hazırlamış oluruz. Enerji seviyemiz yeterince güçlü ve dengedeyseniz bu enerji formlarının bize tutunması çok kolay değildir.

Benzer titreşimler birbirini cezbeder. Bu nedenle bu tip enerjik girişimler veya o enerjinin kancalanması, sadece davetsiz enerjinin sorumluluğu değildir. Yaşayan kişinin içinde bulunduğu ruh hali veya duygularının durumunun yaydığı titreşimler benzer titreşimlerde olan enerji formlarını kendine cezbeder. Örneğin, korku titreşimleri yayan birine korku unsuru baskın olan bir davetsiz enerji formu tutunur. Kızgın birine de kızgınlık unsuru baskın olan bir enerji formu tutunur. Negatif enerji negatif enerjiyi çektiği için kaygısı, korkusu, üzüntüsü, yalnızlık hissi çok yoğun olanlara bu tip enerjilerin tutunma olasılığı daha çoktur.

Davetsiz enerjiler konusunda çalışabilecek donanıma sahip olan kişiler bu tip enerjileri teşhis ve tedavi edilebilir. Tedaviden kasıt bağlanmış olan enerji formunun ne zamandan beri orada bulunduğunu, hangi nedenle bağlı olduğu kişiye geldiğini anlamak ve hem o enerji formunu hem de bu forma ev sahipliği yapan kişiyi şifalandırmaktır. Bu ikisi arasındaki çekimin sebebi olan ortak hissi, duyguyu veya inancı anlamak ve her ikisine birlikte rehberlik edip bu ortak yaşama artık son verebilecekleri ve daha özgür olarak yaşamlarına devam edebilecekleri konusunda onları ikna etmektir. Davetsiz enerjiye yol göstermek, gitmesi gereken alana ulaşmasını sağlamaktır. Ulaştığı alan ruhsal dünyanın daha aydınlık bölgeleri olabileceği gibi atalarının

veya varlığının daha büyük ölçeğinin bulunduğu boyut da olabilir.

Elbette ki bu tip davetsiz enerjilerle, varlık formlarıyla uğraşmak çok da kolay değildir. Bir kısmı kolaylıkla ikna olurken bir kısmı da gitmemek için elinden geleni yapabilir. Tabii ki arada, danışan konumundaki kişinin içsel tutumu da çok belirleyicidir. Bazı danışanlar bu enerji formlarının kendilerine kazandırdığını zannettiği çeşitli tatminler veya güçler nedeniyle onları bırakmak istemeyebilir. Danışan istemiyorsa o varlık gitse bile benzer nitelikteki başka bir varlık veya varlıklar grubu gelip eklenebilir. Sonuçta bu danışanın seçimidir. Kimi insanlarda tek bir varlık veya enerji formu olabilirken, kimi insanlarda ise birden fazla olabilir.

Kimi durumlarda varlığı veya enerjiyi uzaklaştırmak çözüm gibi görünebilir ama en temelde yapılması gereken şey danışanı şifalandırıp güçlendirmektir. Danışandaki korkuyu veya yalnızlık duygusunu gidermek ve diğer enerji formlarına cazibe yaratan tutumları iyileştirmek, enerji alanını güçlendirmek gerekir. Danışana kendini nasıl koruyabileceği hakkında bilgi vermek gerekir.

Ruhsal eklenti gittikten sonra bazı danışanlar, “Boşluktaım, kendimi çok yorgun hissediyorum, içim çekilmiş gibi, uykum var,” diyebilir. Sonraki birkaç günde de enerji alanı kendini yeniden yapılandırırken yorgunluk, uyuma isteği gibi birtakım haller yaşayabilir. Bu hallerin hiçbir tehlikesi yoktur. Fiziksel bir ameliyattan sonra bedenini kendine onarması gibi bu durumda da enerji alanı kendini onarır. Bazı danışanlar ise, “Tamamen doldum, şimdi kendimi tam ve

bütün hissediyorum, içimi neşe ve mutluluk kapladı,” diyebilirler. Adeta görünmeyen bir yükten kurtulma ve hafiflik hissediler.

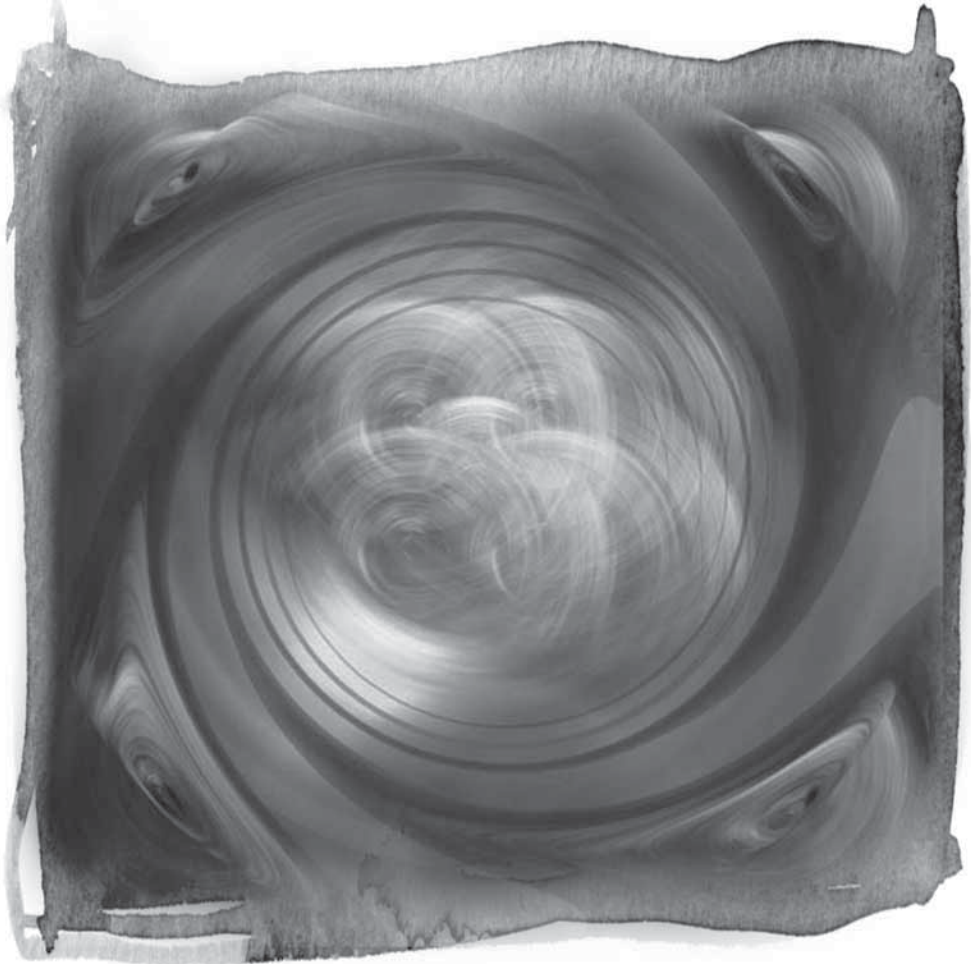
Davetsiz enerjilerden korunmak için günlük yaşam uygulamaları içinde, alan ve mekan temizliği yapmak, iyi bir şekilde topraklanmak, dengeli beslenip düzenli uyuyarak enerji alanını güçlendirmek, psişik korunma tekniklerinden yararlanmak, özdeşleştiğimiz negatif hal ve duyguların farkına varıp bu hallerin dışına çıkmaya gayret ederek negatif duyguların enerjisinden arınmak,

kendi kendimize baş edemediğimizde de profesyonel yardım almak gerekir.

Aşağıdaki iki vakada davetsiz enerjilerle yaptığım çalışmalardan ikisini özet olarak okuyacaksınız.

Vaka 1

DANIŞANIN gelme sebebi ve ilk seanstaki izlenimleri şöyle:
“Zaman zaman bir anda her şey kontrolümden çıkacakmış gibi hissediyorum. İçimi sebepsiz bir korku sarıyor. Mesela, araba kullanırken bir

anda her şey sona erecekmiş gibi bir korkuyla ürperiyorum. Çok iyi yüzme bildiğim halde denizde yüzerken bazen müthiş bir korku hissediyor ve hemen kıyıya çıkıyorum. Küçükken asla yalnız kalmak istemezdim. Yalnız kalmaktan çok korkardım. İçimde bana ait olmayan bir güç var sanki. İlk seansa gelirken bu güç beni geri dönmeye ikna etmeye çalıştı. Sanki ayaklarım geri gitmek istiyordu. İlk seansa gelirken yalnız olsaydım, sanırım size gelemezdim. Birlikte geldiğim arkadaşşıma gitmeyelim, içimde gitmememi söyleyen bir şey var dedim. Arkadaşım koluma girerek beni buraya, adeta sürükleyerek getirdi.”

Çalışmanın Özeti: Danışan, Eski Mısır zamanındaki kiliselerin birinde yaşayan genç bir rahibe. Kilisede güç sahibi olan bir rahip acımasız ve korku saçan biri. Genç rahibelerden biri bu rahipten hamile kalıyor. Rahip ve işbirliği yaptığı yaşlı bir rahibe hamileliğin ortaya çıkmaması için genç anne adayını kilisenin altındaki mahzene indirip öldürüyorlar. Öldürülen anne adayının ruhu korku ve şok içinde. Bebeğine zarar verdikleri için çok kızgın. İntikam duygularıyla dolu. Bebeğine zarar veren kişilerden intikam almak isteğiyle dolu. Bebeğinin ruhuyla birlikte karanlıkta kalıyor ve ışığa gidemiyor.

Onlardan intikam almak için aynı kilisede yaşayan ve korku içinde olan genç bir rahibeye, yani bana gelen danışanın o hayattaki enerji alanına tutunuyor. Ancak bulunduğu yerde de onlardan korkmaya devam ediyor. Bağlandığı yerden ayrılırsa gittiği yerde de onların kendisini bulacağını ve zarar vereceklerini düşünüyor. Tutunduğu enerji alanında hayatlar

boyu varlığını sürdürüyor. O rahip ve işbirliği yaptığı rahibeden hala korkuyor. “Onlar çok kötü niyetlilerdi. Beni karanlığın kapısında bekliyorlar,” diyor. Bağlandığı enerji alanından ayrılırsa onların kendisine zarar vereceklerini düşünüyor. Bu nedenle ayrılmak istemiyor. O rahip ve işbirliği yaptığı rahibe de ışığa gidememişler, karanlık bir enerji formu olarak aşağı bir boyutta asılı kalmışlar.

Seansta bebeğin, annesinin, rahip ve işbirliği yaptığı rahibenin ruhları teker teker ikna edildiler ve ışığa gittiler. Danışan ruhsal eklentinin kendisiyle ortak duygusu olan korkuyu ve intikam isteğini keşfetti. Bu korku ve intikam hislerinin enerjisini bırakması ve enerji alanının güçlenmesi temin edildi. Çalışmanın üzerinden bir buçuk ay geçtikten sonra yaptığımız kontrol çalışmasında danışanın gayet iyi, enerji alanının temiz olduğu anlaşıldı.

Vaka 2

DANIŞAN çok iyi yüzme bildiği halde denize açılmakla ilgili korkuları vardı. Özellikle dalgalı denizler onun için ürkütücüydü. Yaz tatilinde gemiyle bir deniz yolculuğu yapıyor. Yolculuk sırasında bir ara küçük bir fırtınaya yakalanıyorlar ve çok korkuyor. Dönüşte baş dönmeleri ve mide bulantısı başlıyor. Doktora gidiyor ve tüm tetkikler yapılıyor, ancak fiziksel olarak herhangi bir sebep bulunamıyor.

Danışanın enerji alanını tararken enerji alanına tutunmuş olan iki tane bedensiz varlık formu algıladım. Korku içindeydiler. Onlarla telepatik olarak konuştuğumda çok uzun zaman

önce denizci olduklarını, bir fırtınada gemilerinin battığını ve öldüklerini söylediler. Nereye gideceklerini bilememiş, yollarını kaybetmişler. Denizin altında sıkışıp kalmışlar. Kötü niyetli olmadıklarını, sadece yollarını bulmak istediklerini, artık bu sıkışıp kaldıkları yerden gitmek istediklerini söylediler.

Danışanım davetsiz enerjiler meselesini bilen biri olduğu halde ona bu algılarımdan hiç bahsetmedim. Kendi yöntemlerimle o varlıkların ışığa gitmelerine rehberlik ettim ve onlar da neşe içinde gittiler. Daha sonra da danışanımın enerji alanını güçlendirdim. Bu çalışmanın ardından baş dönmesi ve mide bulantıları bitti ve bir daha da tekrarlanmadı. Bu tecrübe danışanımın kendi alanındaki korkuları fark etmesine ve onlar üzerinde de çalışmasına neden oldu.

Bu vakada da danışan ve ona bağlanan davetsiz enerjilerin ortak noktası korkuydu. Ancak danışanımın ruhsal konuları biliyor olması, gerektiğinde yardım alabilecek

olması da, artık ışığa gitmek isteyen ve kendilerine yardım edebilecek birilerini arayan bedensiz varlıkların gelmelerine neden olmuş olabilir.

Özetle, davetsiz enerjiler tutunduğu kişiyle aynı rezonanstaysa gelip tutunuyor veya kancalanıyor. Yani kancalanan ve kancalanmasına izin veren birbirini çekiyorlar. Diyelim ki bir insan çok öfkeleniyor ve bağırıp çağırıyor. Ondan sonra da diyor ki bana tutunmuş olan bedensiz varlık veya bu enerji beni öfkeliendiriyor, o yüzden bağırıyorum, bu onun suçu. Tabi ki ruh veya tutunan enerji öfkeli olabilir ama kişi kendi içinde, kabul etmese de nerede öfkeli. Bilinçaltındaki veya enerji alanındaki öfkenin sebebi ne?

Aslında kancalanan ruhlar veya yapışan davetsiz enerjiler, bir anlamda bize hizmet ediyorlar. Çünkü bizim farkında olmadığımız parçalarımızı fark etmemizi sağlıyorlar. Bu iki taraflı bir süreç. Onlar bize yardım ederken biz de onlara yardım ediyoruz. Örneğin, kişisel gelişime yönelik çalışmalar yapabiliriz. O zaman enerjimiz, titreşimimiz, vibrasyonumuz değişir. Belki o zaman ruhla veya davetsiz enerjilerle aynı titreşimde olmayız. Bu durumda da onların tutunacağı zemin kalmaz. O zaman ruh veya davetsiz enerji tutunduğu alandan ayrılıp yoluna devam edebilir, yani gidebilir. □

Yararlanılan Kaynaklar:

Jeffrey Ryan ve Janet Cunningham'ın eğitim notları,

Mark Wentworth'un atöyle çalışması notları.

Güneş ve Yerküre Arasındaki Birbirine Bağlılık

Dr. Anette Deyhle

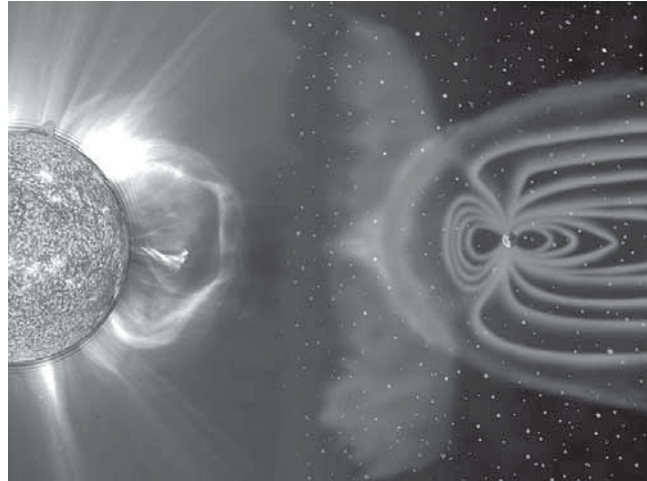
1. Bölüm

GÜNEŞ ve yerküre arasında kuvvetli bir bağlantı vardır. Yerküre içinde dönmekte olan eriyik demir çekirdek tarih boyunca dalgalanmalar gösteren manyetik bir alan üretir. Yerkürenin manyetik alanının kuvveti, 1800'lerin ortasında ölçmeye başladığımızdan bu yana, her yüzyılda yaklaşık %5 oranında düzenli olarak azalmaktadır.

Güneş, manyetik alanının dramatik şekilde değiştiği on bir yıllık bir döngüye sahiptir. Özellikle *güneş maksimumu* sırasında oluşan güneş lekeleri ve güneş patlamaları, Güneş Sistemin'e güçlü madde ve enerji patlamaları püskürtür. Yerküre uzaya doğru 563 kilometre uzanan bir hava baloncuğu ile çevrelenmiştir ve bu baloncuğun içinde iyonosfer bulunur. Güneş rüzgarı, yerkürenin Güneş'e bakan tarafındaki manyetik alanı yassılaştırarak ve rüzgarın esme yönünde uzatarak yerkürenin manyetik alanıyla etkileşir; bu durum, manyeto-kuyruk denen şeye neden olur (Bkz. aşağıdaki resim, Kaynak: NASA). Güneş rüzgarı saniyeler kadar kısa süreler içinde farklılaşır. Güneş patlaması olduğunda ve söz konusu manyetik alan yerkürenin manyetosferine eriştiğinde, yüksek enerjili parçacıklar güneş rüzgarından manyetosfere geçebilir, kutupsal ışıklar oluşturur ve jeomanyetik fırtınaya neden olurlar ki bu da manyetik alan çeşitliliği yaratarak içinde bulunan her ne varsa etkiler.

Yerkürenin yörüngesi ve güneş patlamaları kesiştiklerinde radyo iletişimi, uydular, iklim ve bedenlerimizde birçok aksamalar deneyimlenir. Yerkürenin yaşamı ve elektrik potansiyeli, güneş aktivitesi ile değişmektedir. Jeomanyetik fırtınaların ürettiğine benzer dalgalı elektrik alanları biyoelektriği, hayvanların ritmlerini ve kan dinamiğini değiştirir.

Güneş aktivitesi, jeomanyetik aktivite ve hava koşulları kan basıncındaki, kan bileşimindeki değişimlerle ve insanların fiziksel ve kimyasal durumuyla ilişkilidir; yüksek oranda depresyona, kalp krizine

ve ölümlere neden olur. Bu durum, sadece bireysel ve grupsal biyolojik ve duygusal sistemlerde görülmez; doğal, sosyal ve politik sistemlere de yansımaktadır.

Ayrıca ulusal ve uluslararası çatışmalarda, terörist saldırılarda ve savaşlarda görüldüğü gibi insan saldırganlığı, güneş ve jeomanyetik aktivite ile ilişkilendirilebilen döngülerde gerçekleşir.

Bulgular aşağıdakileri kapsamaktadır:

Jeomanyetik fırtınalardan sonraki ikinci hafta, erkeklerin depresyon şikayeti ile hastanelere başvurularında istatistiksel olarak önemli artış vardır. (Kay, 1994)

Jeomanyetik fırtınadan sonraki günlerde, miyokard enfarktüsünün -kalp krizi- oluş sıklığı %7 artmaktadır. (Cornelissen ve diğerleri, 1999)

30 yıllık bir süre içinde Minnesota'da kalp hastalığı ile ilişkili ölümlerde yaklaşık olarak haftalık, yıllık ve 10,5 yıllık ritimler gözlemlendi. Tıbbi yetkililer güneş aktivitesi sırasında, yılda ilave 220 vaka bildirdiler: minimum güneş aktivitesi yıllarıyla karşılaştırılınca %5 artış. (Cornelissen ve diğerleri, 1999)

Kalp hastalığı ile ilgili ilişkili ölümlerde yaklaşık haftalık ve yıllık ritimler gözlenmektedir. (Cornelissen ve diğerleri, 1999)

47 incelemenin Meta analizi, güneş ve jeomanyetik aktivite ile ilişki olan miyokard enfarktüsün oluş sıklığının pazartesi günleri artığını gösteriyor, ikincil zirveler perşembe ve cuma günleri gerçekleşiyor. (Cornelissen ve diğerleri, 1999)

Orta yaşlı bireyler için pazartesi ve cuma günlerinde azalmalarla

kendini gösteren, azalan kalp atış hızı değişkenliğindeki haftalık ritim, kalp ve damarlara ilişkin olayların ve jeomanyetik etkilerin haftalık modeli ile ilişkilidir. (Cornelissen ve diğerleri, 1999)

Güneş-yerküre etkileşimini daha iyi tanımlamak için bilim yazarı Mitch Battros, Güneş ve yerküre arasındaki ilişki için aşağıdaki eşitliği öne sürdü:

*Güneş lekeleri => Güneş Patlamaları
=> Manyetik Alan Değişimi => Değişen Okyanus ve Troposfer/Stratosfer Akıntıları
=> Aşırı İklimsel Olaylar ve İnsan Karmaşası*

24. Güneş döngüsü başladı* ve NASA, Avrupa Uzay Ajansı (ESA) ve Ulusal Okyanus ve Atmosferik İdaresi (NOAA) tarafından, bu döngünün rekor kıran bir önceki, yani 23. güneş döngüsünden %50 daha kuvvetli olacağı tahmin edilmektedir. 2011'in sonlarından 2012'ye dek Güneş'in aktivitesinin zirvesine veya maksimumuna ulaşacağı tahmin ediliyor. Bu artan aktivite bize acaba neler getirecektir?

Yerkürenin manyetik alanındaki değişkenlikler manyetometreler tarafından ölçülür. Mühendisler Global Coherence Initiative (Küresel Bağdaşım Girişimi) için ABD'de Boulder Creek, Kaliforniya'da yerleşik olan "Maggie" lakaplı bir manyetometre yaptılar. GCI bu ve ilişkili fenomenleri incelemek ve duygusal fizyoloji, kalp-beyin etkileşimleri ve optimum sağlık ve performansın fizyolojisi üzerine araştırmasının boyutlarını genişletmek üzere bir küresel sensör siteleri ağı oluşturmaktadır. Bu ağın işlevi yerküredeki ve iyonosferdeki manyetik

* Bu blog, 17 Mart 2009 tarihlidir. RM

kuvvetler arasındaki ilişkiyi, ayrıca güneşsel/jeomanyetik aktivite ile insan biyolojik sistemleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Bu Küresel Bağdaşım İzleme Sistemi (GCM) dünyanın dört bir yanına stratejik olarak yerleştirilen 12 sensör noktasından oluşan bir ağ kullanmaktadır. Her sensör noktası iyonosferik düzensizlikleri ve rezonansları belirlemek için ultraduyarlı bir manyetik alan dedektörü, bir jeomanyetik statik alan dedektörü ve rastgele rakam üretici (RNG) içermektedir. Bu dedektörlerden toplanan veriler yerkürenin enerjisinin bir tablosunu oluşturmak üzere NOAA verileri ile birleştirilir.

20. yüzyılın ünlü durugörürü Edgar Cayce, bir keresinde güneş lekeleri ile ilgili vermiş olduğu okumasında şunları söylemişti:

Yerküre değişimleri gibi, güneş lekeleri de kendi bilinç halimizin yansımalarıdır,

kendi eylemlerimizin sonucudur, ilahi yasanın bumerang etkisidir. Güneş lekeleri, yaratmış olduğumuz ve “inşa edici”lerinin zihinlerimizin olduğu “kargaşa ve anlaşmazlığın” yansımalarıdır. Yerküre değişimlerinin sorumluluğu doğrudan omuzlarımızdadır ve başkalarıyla ilişkilerimizi nasıl yönettiğimizin yerkürenin yüzünün değişmesiyle ilgisi vardır. Yerküre değişiklikleri bir şeyler ahenksizleştiği için yapılmak zorunda olan “ayarlamalar”dır. Kendi ahenksiz davranışımızla kaotik durumları yarattığımız gibi, sevgi dolu tavırlarımızla ve eylemlerimizle de pozitif dönüşüm yaratabiliriz.” (Okuma #5757-1)

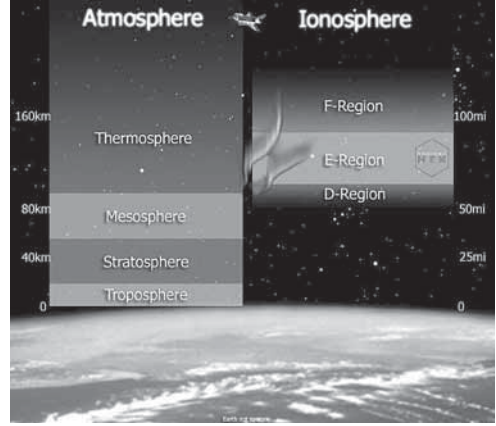
Yerkürenin Atmosferi, Schumann Rezonansı ve İyonosfer

YERKÜREMİZ uzaya 563 kilometre uzanan bir hava örtüsüyle sarıp

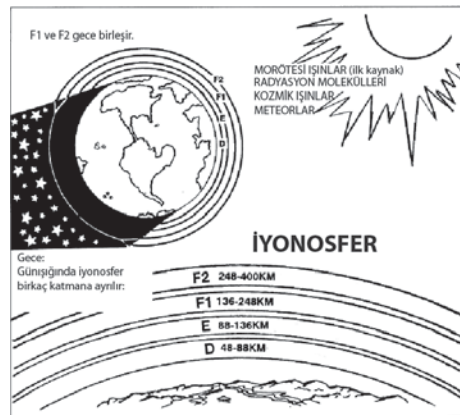
sarmalanmıştır. Atmosfer, gezegen üzerindeki yaşam için şarttır. Soluduğumuz havayı sağlar, su geri dönüştürülür ve ozon tabakası ise bizi deri kanserine neden olabilen mor ötesi ışığın etkilerinden korur. Atmosferin dört katmanı vardır, troposfer (yaklaşık 0–16 km), stratosfer (yaklaşık 16–48 km), mezosfer (yaklaşık 48–80 km) ve termosfer (yaklaşık 80–600 km).

Termosferin içinde, yerkürenin yüzeyinden yaklaşık 80 kilometre uzakta başlayan ve yaklaşık 290 kilometre uzanan *iyonosfer* olarak adlandırılan bir kuşak vardır. Bu kuşak, yüklü parçacıklardan oluşur. Bu yüksek dinamik bölge, güneşin tam şiddetine sürekli olarak maruz kalmaktadır; şiddetli mor ötesi radyasyon molekülleri ve atomları parçalamaktadır. İşte bu nedenle, yüksek yüklü iyonlar ve serbest elektronlar iyonosferik katmanları

doldurur. Bir güneş fırtınası manyetofere ve iyonosfere yüklü parçacıklar pompalayabilir. İyonosfer ise üç temel katmandan oluşur: D, E ve iki adet F katmanı; gece boyunca D katmanı ortadan kaybolur, E katmanı neredeyse yok olur ve F katmanları birleşir.

Bilim adamları, aşırı güneş aktivitesinin manyetofere (yerkürenin manyetik alanı tarafından oluşturulan koruyucu manyetik baloncığa) şiddetle basınç yaptığını ve yerküreye yakın uzayda iyonların bileşimini değiştirdiğini keşfettiler. İyonosferdeki bu değişimler ve bozulmalar *manyetometreler* tarafından saptanmaktadır.

Böyle yükselmiş güneş aktivitesi iyonosferi, üst atmosferi ve yerkürenin hava koşullarını etkiler. Bunun Dünya'ya yakın uzaydaki etkisini izlemenin ve tahmin etmenin, dünyadaki günlük yaşamı korumak için giderek kritik hale gelmesinin nedeni budur.

Aşırı güneş aktivitesinin yerkürenin manyetosferine etkisini internetteki şu adreste izleyebilirsiniz: www.physorg.com/newman/gfx/news/hires/watchingsola.gif

Schumann Rezonansları

SCHUMANN rezonansları (SR), yerküre–iyonosfer boşluğunun elektromanyetik frekanslarıdır ve ilk kez W.O. Schumann (1952) tarafından tahmin edilmiştir. Küresel yıldırım parıltularındaki gibi (Dünya'nın yıldırım fırtına aktivitesi), elektromanyetik itki bu boşluğu

doldurur ve Schumann rezonanslarını harekete geçirir. Rezonanslar 7,8, 14, 20, 26, 33, 39 ve 45 Hz civarında gözlenebilmektedir. İnternette www.glocoherence.org/monitoring-system/live-data.html adresinde canlı verileri görebilirsiniz.

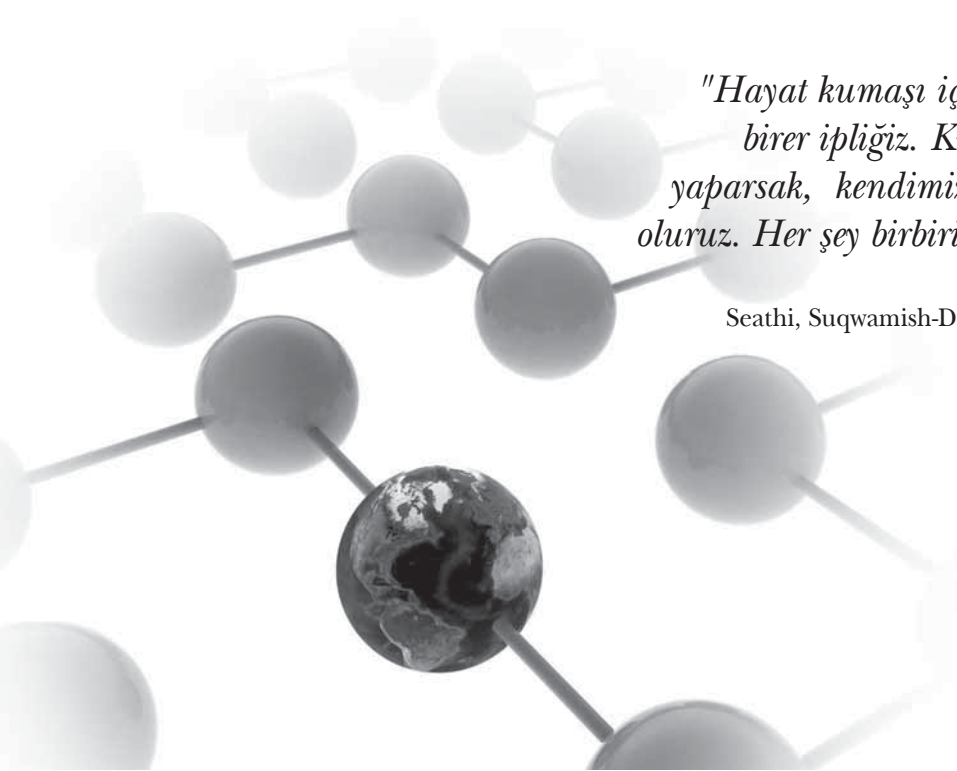
Schumann rezonanslarının gözlenmesi güneş aktivitesi, dünya gökgürültülü fırtına aktivitesi, üst dağılıbilir sınır katmanının özellikleri, yerküre–iyonosfer boşluğu ve iklimsel değişiklikler ile ilgili değerli bilgiler sağlayabilmektedir. Daha önceki çalışmalarda ise Schumann rezonanslarının kan basıncı gibi, insan sağlığı göstergelerini etkileyebileceği keşdefilmiştir ve muhtemelen kalp ve damar ile ilgili ve nörolojik hastalıkları, şiddet ve savaşı da etkilemektedir.

(Devam Edecek)

<http://www.glocoherence.org/monitoring-system/commentaries.html> adresinden alıntılarını çeviren: Saffet Güler.

"Hayat kumaşı içinde hepimiz birer ipliğiz. Kumaş için ne yaparsak, kendimiz için yapmış oluruz. Her şey birbirine bağlıdır."

Seathi, Suqwanish-Duwamish Kabilesi

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Vicdan ve Vicdan Sesi

Celse: 53, 19.11.1964

VİCDAN, bir realite bilgisinden ibarettir. Realite bilgisi, varlığın, zaman ve mekan bakımından, şuur sahasının belirli bir kısmını ihtiva eder. Bu yüzden, realitenin ihtiva etmiş olduğu izafi hakikatler, muayyen noktalarda kesiştikleri için, bazı hakikatlerin çok yakınına yaklaşmanıza sebep olabilir. Bu, vicdan sesidir. Fakat bu kesişmeler kifayetsizdir, muayyen bir realiteyi aşan varlıklar için. İşte burada, derin düşünce ve nihayetinde maksatlı hareket etmek şeklinde, basitçe anlatılabilecek olan idrak sahneye çıkar. İdrak halindeki kesişmeler yüzde ellinin üzerindedir. Onun yüzde ellinin üzerinde olması, varlığın izafi realiteden, izafi hakikatler yekunu olan, objeler realitesinden almış olduğu bilgilerin, yavaş yavaş içe kaydığı, ruhun derin bölgelerine kaydığını gösterir. İşte bu durumdan sonra, varlık üstün bir mekanın takipçisidir. □

ihtiva: içine alma, içinde bulundurma, içirme.
 izafi: göreceli.
 kifayet: yeterlilik.
 muayyen: belli olan.
 yekun: toplam.

Atalar Çalışmasından İzlenimler

Mark Wentworth ve Filipe de Moura

Derleyen: Tülin Etyemez

Mark Wentworth ve Filipe de Moura'nın 18 Aralık 2010 tarihinde Bilyay Vakfında "Soy Ağacı Regresyonu: Atasal Kökleri Yeniden Bağlamak" adlı bir çalışma yaptılar. Aşağıda bu çalışmadan bazı izlenimler ve notlar okuyacaksınız.

ATALAR ile çalışmak en az değer verilen çalışmalar birisi olmasına rağmen, biz atalarımızı ne kadar ihmal edersek hem kendimiz için hem de bundan sonra gelen nesiller için daha fazla problem yaratıyor oluruz. Bu, atalardan korkmamız için değil, onları daha iyi anlamamız için dile getirilmiş bir söylemdir.

Mark Wentworth geçmişte renk terapisi üzerine çalışmalar yapmış. Önce renklerle çalışmak üzerine Dinamik Tiyatro'yu yaratmış. Mark çalışmaya, önce katılımcıların ad ve soyadlarını, nerede yaşadıklarını, memleketlerini, sonra da sırasıyla anne ve baba taraflarının dünyanın neresinden olduklarını sorarak başladı. Örneğin, "Benim adım Mark. Şu an evim Lizbon'da ama Londra'da da yaşıyorum. Babamın tarafı Londra'dan ama birkaç nesil öncesi, muhtemelen doğu Avrupa'dan geliyor. Anne tarafım İngiltere'nin doğu sahilinden. Onlar deniz gezginleriymiş. Anne tarafından büyük büyük babam ticaret gemisi kaptanıymış. Enteresan olan, onunla aynı gün doğmuşuz. Ve o seyahat etmeyi çok seviyormuş. Bu aslında benim seyahat etmeyi çok sevmemi de açıklıyor." Bu şekilde kendimizi tanıtarak, hem kendimizi hem de atalarımızı onurlandırarak başladık. Biz bulunduğumuz yerde, aynı zamanda tüm ailemizin de temsilcisiyiz.

Daha sonra Filipe bize kendi ailesinden bahsetti. Filipe, "Benim soyadım Moura. Atalarımın Endülüs Emevileri zamanında göçen Araplardan olma olasılığı çok yüksek. Anne tarafından olan büyük babam seyahat ederek para kazanıp aileyi geçindiriyormuş. Ayrıca dayılarımın çocukları da gemilerde çalışıyorlar. Bu aynı zamanda benim neden çok seyahat ettiğimi ve bunu çok sevdiğimi gösteriyor. Henüz onların seyahat ettiği kadar dünyayı görmedim ama niyetim bu. Yine ailede büyük akrabalarda rahip ve rahibe var. Hem anne hem baba tarafım çok dindardı. Benim ilgi alanım da bu anlamda, aileden gelen bir itilimle beden ve ruh arasındaki bağlantı, ruhların nasıl bağlantıda olduğuyula yakından ilgili. Büyükbabalarımın bir tanesi de müzikle yakından ilgiliymiş, akordiyon çalmış. Eskiden mısır tanelerini koçanlarından ayırmak için birlikte mısır koçanlarını

döve döve çalışır, sonrasında da büyük bir eğlence düzenlerlermiş. O nedenle bu da benim müzikle birlikte eğlence ve keyif yaratma eğilimimi açıklıyor. Aynı zamanda ben de tenorum ve hayatımı bundan kazanıyorum.”

Bu çalışmanın devamında, ortada Türkiye olmakla birlikte bir dünya haritası oluşturduk. Böylelikle atalarımızın Türkiye’den olmama durumunu da göz önünde bulundurduk. Grup çalışmasına katılanların nereden geldiğiyle ilgili görsel bir temsil oluşturduk. Kuzey, güney, doğu, batı olarak odayı yönlere böldük ve önce nerede doğduysak ona göre odada yerimizi aldık. Olduğumuz yerde nasıl hissettiğimizi kontrol ettik. Sonra anne tarafından atalarımızın geldiği yere doğru oda içinde hareket ettik. Eğer aynı yer ise olduğumuz yerde kaldık. Arkasından baba tarafından atalarımızın geldiği

yerde giderek yerimizi değiştirdik. Atalarımızın temsili yerlerinde nasıl hissettiğimizi test ettik. Bu yolculuğu deneyimlemek için de fiziksel olarak oda içinde atalarımızın geldiği temsili yerden, doğduğumuz yerin temsili noktasına doğru çok yavaş olarak yürüdük. Bunu yaparken bir meditasyon hali içinde onların yaptığı yolculuğu düşündük ve imgeledik. Kelimeler kullanmadan, sadece hissederek bunu deneyimledik. Atalarımız olarak bu deneyimi yaşamaya çalıştık. İzlenimlerimizi birbirimizle paylaştık. Sadece fiziksel bir temsili haritanın oluşturulmasıyla bile enerji alanını açmış olduk. Fiziksel olarak bir yerden bir yere yürüyerek bile bilinçdışı taşıdığımız ne varsa bunu bilincimize getirdik.

Doğduğumuz yer, atalarımızın geldiği yerler ve şu anda yaşadığımız yer arasında bir sürü öykü var, pek çok şey yaşanmış durumda.

Anne tarafınız ve baba tarafınız bir araya gelerek doğduğunuz yerde nasıl bulmuşsunuz? Her hikayenin içinde de başka bir hikaye var. Anlatılanlardan çok, aslında atalarımızdan gelen anlatılmamış hikayelerin bugün yaşamımız üzerinde etkileri bulunuyor.

Yedi Nesil Etkisi

BİRÇOK YERDE yedi nesil etkisini duymuşuzdur. Dinsel metinlerde yedi neslin günahını taşımak olarak anlatılır. Bilimde de fiziksel

görünümümüzün, hastalıklarımızın vb. genlerimizle yedi nesil geriden etkilendiği söyleniyor. Sadece fizyolojik açıdan bakılırsa da yedi nesil öteden atalarımızın DNA'sını taşıyoruz. Aynı zamanda bilinçaltımızda tüm o atalarımızın duygularını, hayallerini, üzüntülerini, travmalarını da taşıyoruz. Bunların ne kadar farkında olursak, kendimizi de o kadar özgürleştirebiliriz.

Çalışmanın devamında, şu anda yaşadığımız yerin temsili noktasına geri döndük ve, "Sizin yolculuğunuzu ve sizin hikayenizi onurlandırıyorum," diyerek atalarımızın yolculuğunu tamamladık.

Şamanlar ve enerji çalışması yapanlar, sahip olduğumuz fiziksel sorunların %75'inin atalarımızdan geldiğini, aileden gelen hikayelere ait olduğunu, %25'inin ise şu anki ya da geçmiş hayatımızdan olmak üzere bizden kaynaklandığını söylerler. Mark ve Filipe'in kendilerinden danışmanlık alanlara ilk yaptıkları şey, aile ile çalışmak ve büyük aile resmini çıkarmak. Aile resmi çıkarıldığında, sadece atalarınızı uyandırmakla kalmazsınız, tekrar eden olayları, tekrar eden şemaları da görmeye başlarsınız.

Nesiller Arası Aktarımlar

NESİLLER ARASI aktarımlardan bahseden çok fazla enerjik ve fiziksel çalışma mevcut. Bir nesilde çözülmemiş bir şey bir sonraki nesilde ortaya çıkacaktır. İnsanlar genetik hastalıklardan bahsettiklerinde, aileye geri dönüp baktığımızda muhtemelen orada mutsuz bir ata olduğu görülür.

Dikkat eksikliği bugün gençlerde çok sıklıkla görülen bir problem. Homeopatlar bununla ilgili birçok araştırma yaptılar. Ailenin tarihini çıkarttıkları zaman vakaların %95'inde, ailede ya tüberkülozdan ölen ya da tüberküloz geçirmiş ve bu nedenle ilaç almış olan birinin olduğunu gördüler. Tüberkülozun enerjik şablonu huzursuzluktur. Dikkat bozukluğu olan çocuğu tüberkülozda kullanılan homeopatik ilaçla tedavi ettiklerinde çocukların sakinleştiğini ve düzeldiğini gördüler. Çünkü bu çocuklar, aslında eski bir kalıbı tekrar ortaya koymuş oluyorlar. Dolayısıyla bir nesilde çözümlenmemiş olan bir şey bir diğer nesilde tekrar ortaya çıkıyor. Bu geçmiş nesilleri yargılamak anlamında değildir. Her bir nesil o şartlar içerisinde bildiklerinin, elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışır.

Mark, Portekiz'de ya da İngiltere'de yaptığı danışmanlıklarda, kişilerin terapiyi bireysel olarak algıladığını, "Hadi gelin atalarınıza bakalım," dediğinizde, "Peki, benimle ilgisi ne? Onlar ölmüş gitmiş," dediklerinden bahsetti. Hatta bir bayan danışanına, "Annenizle ilgili çalışmamız lazım," dediğinde, "Annemle ilişkimle ilgili yıllarca terapi gördüm, artık bitti, öldü

gitti,” diye cevap vermiş. Mark da ona, “Bu seni şok edecek bir şey olabilir ama o, sadece senin annen değildi, daha fazlasıydı. Bütün bir insandı. Sen doğmadan önce de bir hayatı vardı. Umutları, hayalleri, istekleri vardı. Sadece bir anneden daha fazlasıydı. Dolayısıyla sen onu annen olmanın ötesinde bütün ve tam bir insan olarak görmelisin. Konu senin annenle ilişkili değil, bütün bir insan olarak onunla ilişkili. Onun hayalleri ve umutları neydi? Belki sen o hayallerin içinde yoktun. Belki bu planının bir parçası değildin ve birden bire geldin,” demiş ve daha bütüncül bir bakış açısıyla bakmaya çalışarak terapiye başlamış.

Atalar ve Kökler

ATALARLA yapılan çalışmaları tanımlamak için kullanılan bir metafor şudur: Eğer çok güzel meyve veren veya çiçek açan bir ağaç varsa, siz de bir bahçıvansanız ve o ağacın meyve veya çiçek açmasının devam etmesini istiyorsanız, o

ağacın kökleri ile ilgilenmelisiniz. Eğer sağlıklı kökleri yoksa o güzel çiçekler açamaz ve o güzel meyveleri veremez. Kendinizi o ağaç olarak düşündüğünüzde, bu güzel çiçekleri açma ve güzel meyveleri verme potansiyeliniz var. Ve bu sizin en büyük potansiyeliniz olabilir, hayat amacınız her ne ise onu gerçekleştirmek olabilir, ancak kökleriniz sağlıklı olduğu müddetçe bunu yapabilir ve gerçekleştirebilirsiniz. O zaman bu amacınızı, misyonunuzu gerçekleştirmek için her türlü fırsatınız olur. Her çiçek ve her meyve bir sonraki neslin tohumunu taşır. Metaforik olarak bahçıvan bu kökleri beslemek için köklere gübre koyar. Bizler de yaptığımız atalar çalışması ile bu kökleri besliyoruz. Bu kökleri besleyerek, potansiyelimizi ortaya çıkarıyoruz ve daha özgür oluyoruz.

İnanç (İngilizcesi “faith”) hep aynı yolda sürekli gittiğinizde oluşan yol izi gibidir. O toprak yolda gide gele tekerlek izleri oluşur ve siz giderken sizden öncekilerin hangi yoldan geçtiğini bilirsiniz. Onun dışındaki

bir yoldan geçmek zordur, o tekerlek izlerini takip ederek gidersiniz. Başka bir seçeneğiniz yoktur, o yoldan gitmek zorundasınızdır. Kader ise (İngilizcesi “destiny” olarak kullanıldı) ben o yoldan değil başka yoldan gitmek istiyorum demek, buna karar vermektir. Mesela, kayak yaparken sizden önce kayak yapanların izlerini kar üzerinde görürsünüz. Kayakla atlayış yaparken, kayaklarınız belli bir izi takip etmelidir. Kader ise, başka bir yerden kaymak istiyorum, demektir.

Atalardan Taşınan Şablonlar

YAPILAN bir sosyolojik araştırmada, çok genç yaşta doğum yapan kadınlara baktıklarında, aynı yaşlarda doğum yapan birden fazla atalarının olduğunu gördüler. Aynı şablon onların çocuklarında da görülüyor çünkü bu normal görülüyor. İşte bu, aynı yolu izlemek demektir. Daha önce yapılan bir şeyi yapmak kolaydır ama daha önce yapılmamış olanı denemek zordur. Çünkü aileye karşı geliyormuş, onların tersine gidiyormuş gibi hissediyoruz. Hepimiz ailelerimizden bahsedip şunu yaptılar, bunu yaptılar diye şikayet edebiliriz. Sonra da bunu dinleyen başka bir kişi, “Hakikaten ne korkunç bir aileymiş senin ailen,” dediğinde de ailemizi savunur hale geçebiliriz. Ben onları eleştirebilirim ama kimse bir laf edemez, tavrımız vardır. Ailelerimiz bizim için yeterince iyi olmasalar da biz ailelerimize sadığızdır. Bir konuda aile üyeleri tartışıp birbirine karşı olabilir ama sonra bir şey olduğunda aile bir araya gelir. Aileler kurumlar gibidir. Ailemiz içindeki hikayelerin farkında

olduğumuz müddetçe, kendimiz için çok daha fazla özgürlük yaratabiliriz.

Burada önemli olan, her ne olursa olsun ailede herkesin görünür olması ve takdir edilmesidir. Eğer aileden dışlanan, artık bahsi geçmeyen birisi varsa, işte bu ailede enerji dağılımları yaratır. Dolayısıyla ailede herkesin var olması lazım. Bazı sorularla bu kişiler açığa çıkarılabilir. Örneğin, “Ailede dışlanmış biri var mı? Din değiştirmiş biri var mı? Göç etmiş ama geriye hiçbir zaman dönmemiş biri var mı?” En önemli sorulardan birisi de: “Ailede çocuk kaybı var mı?” Kürtaj, ölü doğumlar, düşükler, küçük yaşta kaybedilen çocuklar, kaybolmuş ve bulunamayan çocuklar, evlatlık verilmiş çocuklar vb. ailede ciddi enerji sızıntıları yaratırlar.

Özellikle şu anda sahip olduğumuz birincil ailemizin içinde bizden önce doğup ölen, kürtajla alınan vb.

kaybedilen bir çocuk varsa, kendimizi ailenin en büyük çocuğu olarak düşünsek de, aslında enerjik olarak bu doğru değildir. Kendimizi en büyük çocuk zannederek başkasının yerinde durmamız sebebiyle, topraklanıp kendi yerimizi bulmak zor olur. Böyle durumlarda, hayatta yerimizi bulmak, hayatta çok başarılı olmak mümkün olmayabilir.

Özellikle de bu, kadınlar için çok önemlidir. İki tane yaşayan çocukları varsa, iki tane de her ne sebeple olursa olsun kaybettikleri çocukları olmuşsa, tamamen fiziksel açıdan bakıldığında kadının bedeni dört kere meyve vermiştir. Fiziksel beden dört kere hamile kalmıştır. Sadece iki çocuğum var dediklerinde bedenleriyle uyumdan çıkarlar. Bu jinekolojik hastalıklara, problemlere sebep olabilir. Bu başkasına anlatmak ya da söylemekle alakalı değildir. Bu kendi kendine bunu bilip kabul etmesi ile alakalıdır. Bu kabulü yaşadığında inanılmaz bir huzur yaşar. Beden ve ruh birbiriyle uyumlanmıştır. Görülmüş ve kabul edilmiştir.

Atalar Hayatımızı Nasıl Etkiler?

ATALARIMIZIN bugünkü hayatlarımızı nasıl etkilediğine bakmanın bir diğer yolu da şudur: Diyelim nehir kenarında yaşıyorsunuz. Atalarımız da nehrin üst tarafında, kaynağa daha yakın taraflarda yaşamışlardır; çamaşırlarını yıkamışlardır, temizlenmişlerdir, balık avlamışlardır vb. Onların nehrin üst kısmında yaptıkları her şey nehri nasıl kullandıklarını, yukarıdan gelen nehir suyunun temizliğini, akışını etkiler.

Atalarımızın bizi nasıl etkilediği de bu metafora benzer.

Bu noktada yedi nesil atalarımızla çalışmak için kendi cinsiyetimizden olan atalarımızla bir pratik çalışma uyguladık. Erkekler baba, büyükbaba, onun da babası vb. kadınlar da anne, annecanne, onun da annesi vb. üzerinde çalıştılar. Onları temsil eden yedi obje kullandık. Bu objelerin ne olduğu değil, neyi temsil ettikleri ve neye niyet ettiğimiz önemliydi. Hangi basamaktaki atamıza çekiliyorsa onunla çalıştık. Atalarımıza ait neleri taşıdığımızı keşfetme fırsatımız oldu.

Atalarımız bizim kaynaklarımızdır. Problemlerimizde, aslında bize yardımcı da olurlar. Atalarımız hiç ulaşılmamış kaynaklar gibidir. Fiziksel olarak ölmüş olsalar bile, enerjik olarak var oluşlarını devam ettirirler; bu devamlılık bu fiziksel boyutta olmasa bile başka bir boyuttadır. O nedenle onlara kaynaklar olarak davranmalıyız.

Bazı geleneklerde, özellikle de Doğu'da, evlerde ataları temsil eden sunaklar vardır. Bunun iki sebebi bulunuyor: Birincisi, onları onurlandırmak isterler. İkincisi de hayatımızda kaos yaratmalarındansa onların nerede olduklarını bilmek daha iyidir. Özellikle feng sui'de atalara mutlaka yer ayrılır.

Bebeğiniz olduğunda enerjik olarak tüm atalarınızla onu tanıştırın. Bu nehrin akışını sağlamış olur. Enerjik olarak siz atalarınızı hayatınızın bir parçası, onlar da kendilerini sizin hayatınızın bir parçası olarak hissederler.

Atalarımızın Bitmemiş İşleri

AFRİKA'DA yaşayan ve atalarla ilgili çalışmalar yapan bir şaman şöyle diyor: "Günümüzde sahip olduğumuz problemlerin çoğu, atalarımızın bitmemiş işlerini, hikayelerini bizim üzerimizden gerçekleştirmeye çalışmalarından kaynaklanır. Ölmüş atalarını şifalandırmak yaşayanların sorumluluğudur." Bu konuda Atalarımızın Sesleri ya da Atalarımızın Gözyaşları denilen çalışmalar yapılır. Bu çalışmaların yapılmasının sebebi, bizim fiziksel bedenimizin oluşu ama onların olmayışıdır. Mesela, atalarımızın yasını tutmadığı bir şey varsa, bedenlerinden ayrıldıkları andan itibaren fiziksel beden olmadığı için gözyaşı dökemezler ama biz burada fiziksel beden içerisinde yaşayanlar olarak onlar için bunu yapabiliriz ve dolayısıyla atalarımızın dökemediği gözyaşlarını dökebiliriz veya onların ölmeden önce söylemeye fırsat bulamadıkları şeyleri söyleyebiliriz.

Bunu ne kadar çok yaparsak, bu göle taş atmaya benzer. Göle taş attığınızda etki dalgalar halinde yayılır. Atalarla böyle bir çalışma yaptığınızda da göle atılan taş gibi, bu çalışma tüm ailenizi ve atalarınızı etkiler.

Reenkarnasyon sürecinden baktığımızda, atalarınızla çalıştığınızda, belki onlar başka birisi olarak enkarne olmuşlardır. Atalarınızdan birisi için bu çalışmayı yaptığınızda, şu anda onlar başka birisi olarak dünyaya gelmiş olsalar bile, o kişi bir nefes alır ve hayat onun için daha kolaylaşır. Bunu yaptığımızda, öncelikle biz özgürleşiriz ve dolayısıyla atalarımız da bu özgürlüğe kavuşmuş olurlar. Bazen de bizler bitmemiş işleri bitirmek üzere aynı aileye enkarne oluruz. Dolayısıyla, yukarıdan gelen nehri temizleriz. O zaman nehirde bize gelen enerji ve akış çok daha sağlıklı ve temiz, hayat dolu olur. Eğer çocuklarınız varsa, hatırlayın ki siz de bir gün onların atası olacaksınız. O zaman siz nasıl hatırlanmak istiyorsunuz? O zaman atalarla ilgili çalışma yaptığımızda, sadece geriye dönük değil, ileriye doğru da çalışmış oluyoruz. Çocuğunuz olmasa da sizin yaptığınız bir çalışma sizin çocuğunuz gibidir ve sonraki nesillere aktarılır. □

Not: Mark Wentworth ve Filipe de Moura'nın çalışmalarıyla ilgili daha fazla bilgi almak isteyenler <http://dynamictheatre.net> ve <http://www.colourforlife.net> adreslerinden faydalanabilirler.

Girdaplar Hakkında Bir Ders

David Peat ve John Briggs

INSANOĞLU ilk ok başını ya da ilk mağara resmini yapmaya nasıl başladı? Einstein izafiyet teorisini nasıl keşfetti? Aklımıza özgün bir düşünce geldiğinde ne olur? Yaratıcılığın doğası nedir? Neden “hiçbir şey” yerine “bir şey” vardır?

Kaos teorisi bu sorulara yönelik derin iç görüler -yaratıcı varlıklar olarak her birimizin doğasıyla ilgisi olan iç görüler- sağlar.

Bu iç görüleri incelemeye başlamadan önce, yüzyılın dönemecindeki toplumumuzda çok sayıda kişinin yaratıcılık konusunda, aslında karışık hisler beslediği ve yanlış bilgilendirildiği gerçeğini kabul etmek yararlı olacaktır. Bu kişilere baskı uygularsanız, bir şekilde, yaratıcı olduklarını gerçekte hissetmediklerini savunarak itiraf edeceklerdir çünkü yaratıcılık, yalnızca birkaç kişiye verilen Tanrı vergisi bir “armağan” ya da özel bir “yetenek”tir. Gerçek yaratıcılığın, yalnızca özel kişilerle sınırlı olduğu fikri bizim büyük mitlerimizden biridir.

İronik bir şekilde, insanlar yaratıcıların ortaya çıkardığı ürünlere (şairler, tablolar, müzik, bilimsel buluşlar) hayran olmalarına, hatta yaratıcıların yaşamın özüyle bağlantı kurduklarına inanmalarına rağmen onların, aynı zamanda bir parça deli olduklarına dair bir düşünceleri de vardır. Yaratıcılık ve deliliğin çoğunlukla el ele gittiği söylenir. Bu, yaratıcılığın bir şekilde anormal olduğu fikrine de rahatlıkla uymaktadır.

Birçoğumuz yaratıcılığın, temelde yaratıcıların kontrolü dışındaki bir ilham olduğu görüşünü (yalnızca “onlara gelir”) paylaşıırken, bunun yanı sıra yaratıcıların kendi çalışmaları üzerinde kontrol sahibi olduklarına da (lise edebiyatında öğretmenin favori sorusunda ima edilen şey, “Şair burada ne demek istiyor?”) inanırız.

Ayrıca bir kişinin sadece müzik, film, resim, tiyatro ya da yüksek matematik gibi bilinen yaratıcı alanlardan birinde çalışarak yaratıcı olabileceğine de inanırız. “Yaratıcılık” sözcüğünü doğayı gözlemek, bir rüyayı hatırlamak, biriyle konuşmak ya da bir sanat eserini izlemek gibi eylemler için kullanmayız. Yine de şairler ve diğer sanatçılar kendi adlarına böyle eylemlerin derinde yaratıcılık olduğunu uzun zamandır kabul etmişlerdir.

Son bir mit -üstelik sökülüp atılması zor olan bir mit- ise yaratıcıların temel amacının yeni bir şey yapmak olduğudur.

Kaos teorisi metaforu bu yanlış kavramların ötesine geçmemize yardımcı olur ve bize zamanla hayatlarımız hakkında bir parça “yaratıcı” şeyler öğretir. □

Migren Üzerine Bir Okuma

Edgar Cayce

EDGAR CAYCE’NİN gerçekleştirdiği okumaların ikisi, migren ağrısı probleminin büyük ölçüde beslenme ile ilişkili olduğuna işaret etmektedir. Önerileri kulağa biraz sıra dışı gibi gelebilir fakat Cayce birçok migren vakasına yardımcı olabilecek bir beslenme programı vermektedir:

“Diyet bakımından: Çok miktarda alkolü veya azıcık alkolü vücuda getiren her tür yiyecekten sakının. Kolalı meşrubat ya da bunun gibi içeriğinde az su olan içecekler, günde bir ya da iki kez tüketildiğinde hepatik (karaciğer, safraya ilişkin) ya da böbrek veya karaciğer dolaşımı ile ilgili sistem üzerindeki etkisi için iyi olacaktır.

Aşırıliklar üreten nişastadan veya nişasta bileşimlerinden sakının.

Şu özeti, sadece bu yiyecekler yenmelidir şeklinde değil de, bu nitelikteki yiyecekler yenmelidir şeklinde, bir rehber olarak kullanın:

Sabahları turunçgil suyu ya da iyi pişirilmiş buğday gevreği ya da ezilmiş buğday gevreği (ama buğday gevreği ile turunçgil suyunu aynı öğünde birleştirmeyin!). Bu turunçgil sularının yerine zaman zaman incir, ışkın** ya da domates suyu kompostoları kullanılabilir... Tüm bunlar bir ya da başka seferde alınmalıdır. Kahve, istenildiği takdirde kremasız ve sütsüz olarak ve kahverengi ekmele aynı öğünle tüketilebilir.

Öğlenleri, tercihen aynı porsiyonda, sadece çiğ sebzeler bir arada tüketilebilir. Sebze suları bu zamanda alınabilir. Kabuklu su ürünleri de bu seferde alınabilir.

Akşamları, sadece iyi pişmiş ve iyi dengelenmiş sebze ve et tüketilebilir. Hiçbir zaman kızarmış yiyecek tüketilmemelidir. Et ürünleri balık, tavuk veya kuzu etinden olmalıdır. Yerin üstünde yetişen üç sebze türünü ve yerin altında yetişen bir sebze türünü tüketin.

Burada, bu beden için (okuma alan kişi kastediliyor) bilimsel olarak kesindir ki, beden enerjilerinin tepkimesi için kalın bağırsağı

* Işkın: Kara buğdaygillerden olan ışkın bitkisinin yenilebilir olanı ülkemizde, Doğu Anadolu’nun yüksek yerlerinde bulunmaktadır.

yeterli bir zaman diliminde temiz tutmak, kalın bağırsağın kıvrımlarına gıda sağlamak için kalın bağırsağın aşığı kesiminin temiz tutulması gerekmektedir.

Bundan böyle, bu beden için şeker fazlasından, özellikle çikolata ve her tür tortul etkilerden (örneğin kepek ve kuru üzüm gibi) uzak durulmalıdır. Kuru erik ise tam tersi etki yapacaktır... Diyete pişmiş ve hatta taze kuru eriği dahil etmek iyi olacaktır.

Çeşitli elma türleri de iyidir ama bunların çoğu bu beden için diyet boyunca pişirilmiş olmalıdır.

Özellikle su teresi, kerevizin ve lahananın da içinde olduğu çiğ sebzeler ve zaman zaman havuç alınmalıdır. Bunların hepsi rendelenip,

jelatin ile birleştirilirse beden için çok daha iyi olacaktır.

Bolca, her gün günde en az sekiz bardak su için.

Vücuttan tüm mucusu atabilmek için doktorların tavsiyesine uygun olarak, yeterli sayıda lavman uygulayın.

Aynı süre boyunca, sırttaki altıncı ve yedinci omurlar arasındaki doku bozukluğunu azaltmaya yönelik olarak kemiklerinizi rahatlatın.

Bunları yapın. Diyete dikkat edecek ve bu bedenin durumunu düzelterceğiz. Bunlar migren ağrısının kaynaklarıdır.” □

Edgar Cayce'nin *On Healing Foods For Body, Mind And Spirit* adlı kitabından çeviren: Cansu Güner.

Cenneti Gören Çocuk

Mark Furler

BİR BABANIN, altı yaşındaki oğlunun bir araba kazası nedeniyle felç geçirmesine katlanması duygusal açıdan çok zor bir durumdur; özellikle de kazaya kendi kullandığı araba sebep olduysa.

Dört çocuk babası Kevin Malarkey, neredeyse oğlunun hayatına mal olan bu dehşet verici kazanın kendilerine kötülükten çok, iyilik getirdiğini düşünüyor, hem de bir daha her şeyi tekrar yaşamak zorunda kalsa bile hiçbir şeyi değiştirmek istemeyeceği kadar.

Alex Malarkey'nin hikayesi dünyanın dört bir yanındaki insanların ilgisini çekti. İnternette bu küçük çocuğun dehşet verici kazasının, kırık kemiklerinin ve beyin travmasının haberini okuyan/duyan herkes, çok uzaklarda, ta Afganistan'da bile olsalar bu küçük çocuk için dua etmeye başladılar.

Alex'in doktoru Dr. Raymond Onders'a göre, kaza sırasında Alex'in kafatası omurgasından ayrılmıştı. Tıbbi göre, hemen oracıkta canını vermesi gerekirdi. "Omurga tamamıyla yerinden çıkmıştı. Omurganın etrafındaki tendon zırhı beyne bağlandığı noktada ağır yara almıştı. Yara o kadar keskin ve derindi ki Alex'in kurtulmuş olması büyük bir mucize."

Alex yalnızca kurtulmakla kalmadı, ayrıca ventilatör olmaksızın soluk alıp vermesine izin veren yüksek tıbbın örneği bir ameliyatın uygulandığı ilk çocuk oldu.

Bütün bunlar Alex'in hikayesinin daha başlangıcı...

Alex iki ay boyunca komada kaldı ve kendine geldikten sonra beklenmedik şeyler anlattı: Komada kaldığı bu süre içinde cennete gitmiş, meleklerin babasını paramparça olan arabadan kurtarışını görmüş, Hz. İsa ile

tanışmış ve adeta ruhunu yıkayan güzellikte bir müzik duymuştu.

Yaşadıklarını anlattığı kitabında, “Cennete geldiğimde karşımda muhteşem güzellikte, büyük ve inci beyazı bir giriş kapısı buldum,” diyor Alex. “Kapı pırl pırl parlıyordu, hatta balık pullarına benziyordu. Kapıdan içeri girdikten sonra her şey bir kat daha parlamaya başladı, her şey bir kat daha yoğunlaştı. Ortam mükemmeldi. Cenneti anlatmak için kullanabileceğim tek kelime: Mükemmel!”

İyi eğitim almış ve bir klinik araştırmacının oğlu olan babası, Alex’in anlattığı hikayeye, ilk başlarda inanmakta zorlandı. “Alex yaşadıklarından söz etmeye başladığında, buna beynindeki hasarın neden olduğunu düşündüm,” diyor.

Kevin kaza sırasında bayıldığı için kaza anını hiç hatırlamıyor. Fakat Alex, İsa ile konuşurlarken, itfaiyecilerin arabanın içinde sıkışmış olan küçük bedenini kurtarışlarını ve düz bir şeyin üstüne yatırışlarını yukarıdan nasıl seyrettiğini anlatmaktaymış.

Babasının, “Alex, Alex, Alex!” diyerek çığlıklar attığını ve cep telefonu ile bir yeri aradığını ve daha sonra gelen ambulans helikopterindeki mavi giysili doktor ile konuştuğunu söylediğinde ise Alex’in annesi küçük oğluna, ambulanstakilerin büyük ihtimalle

turuncu giysiler giydiklerini söylemesine rağmen, daha sonra yaptıkları bir araştırmayla o gün ambulans görevlilerinin turuncu değil, mavi giysilerini giymiş olduklarını öğrenmişler. Aynı, Alex’in yukarıdan gördüğü gibi...

Alex’in hikayesi çok ilgi çekince bir gazete muhabiri Kevin’a, oğlunun hikayesini yazıp bir kitap haline getirmesini önermiş. Ancak Kevin, ilk başlarda oğlunun bu hikayeyi kendisiyle paylaşmakta çekingen davrandığını söylüyor çünkü Alex’e cennette gördüğü birçok şeyi babasına bile anlatmaması gerektiği söylenmiş. “Orada yaşadıklarının büyük ihtimalle, sadece %10’unu bizimle paylaştı. Bu konuda çok korumacı davranıyor.”

Danışmanlık eğitimi almış olan Kevin kitapta, ayrıca kaza nedeniyle çektiği ıstırapı ve kendi inancının bir sınavdan geçtiğini ve bir defasında sabrını kaybedip bir doktorla giriştiği kavgayı da anlatmakta. 2004 yılındaki kazadan bu yana Alex çok başarılı bir iyileşme süreci geçirdi. Bir destek cihazı sayesinde ayağa kalkabiliyor ve hemşireler sayesinde adım atabiliyor.

Kevin’a oğlunun bir daha hiç kendi başına yürüyüp yürüyemeyeceği hakkında ne düşündüğü sorulduğunda, “Tüm yüreğimle inanıyorum, niye olmasın?” diyor ve oğlunun sıra dışı yolculuğunu semavi bir mucize olarak gördüğünü ekliyor: “Eğer oğlum bir daha kendi başına yürüyemese bile hikayesinin dünyaya ilham kaynağı olacağını hissediyorum. Hatta itiraf etmeliyim ki dört çocuğum arasından en az Alex için endişeleniyorum, cennet hep onun yanında...” □

Daily Mercury gazetesinin 12 Ocak 2011 tarihli internet sayısındaki haberi çeviren: Kerim Urallı.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Gerçek Bilgi Tek Kaynaktan Gelir

A. Cemal Gürsoy

BİLGİNİN ortak öğreticiliği, kadim zamanlar ve kutsal metinlerden bu yana yönünü bir hedef etrafına odaklanmak şeklinde oluşturmuştur. Gerçeğin keşfi ve insanoğlunun kendini keşfederken doğanın, gezegenin, evrenin bilinmeyenleriyle buluşması ve kendi yalnızlığının anlam arayışındaki ortak amaç, birlik fikrini bulmasıdır. Bu fikir temel anlayışları ilkesel olarak birleştirirken, insan denilen bu varlığın kendi amacına doğru yol almasındaki edindiği deneyimler, ezoterik bilgilerin ortak kaynağına doğru yürümesine rehber olmuştur.

Ortaklık nedir, birleştiricilik nedir? Böylesine özgür seçim ve yöntem uygulama rahatlığı varken, tüm öğretilerin bizi aynı dille bir adrese göndermeleri, birlik denen değişmez yaratıcı ilkeye götürür. Elimize geçebilmiş materyal metinlere baktığımızda bahsettiği ana temalar ortakır:

“Kendini bedenlen oluşmuş son nokta olarak görme, ölümlüsün!”

“Hayatın sadece senin için anlamını arama; o anlamın ve bu arayışın içinde okul şeklinde öğretilmesi gereken, başka varlıkları da hedefe yönlendiren bu gezegenin ana dersini çöz!”

Bu temalar kadim zamanlardan beri çeşitli isimlerle tekrarlanıyor: Buda’dan Zen’e, Şinto’dan Tao’ya ve onların da ortak sentezleriyle yürüyen Zerdüş’t’e, Mani ve Ahura Mazda’ya... Şimdi de gelelim yazılı kitaplara, derinliği keşfetmeye çalışın Orta Doğu’ya...

Gelinen nokta tek merkezi, tek yaratıcıyı anlayabilmek için saçaklanmış tüm fikirleri toparlayabilmek. Bu fikirler gerek ortak kısıtlamaların, gerek yalnızca zaman denen bu sabit mekanlaşma duygusunun ötesinde olan bir olma, bir’e ait olma halini bize anlatıyor.

Belki de sözlü gelenekten yazılı metinlere kadar tek tek bakıp, “Zamanın ötesinde birleştirdikleri ilke neydi?” diye sormamız gerekecek. Eğer bireysel karmalarımızı arındırarak bu soruyu sorarsak, Yüce Öğreticilerin nefeslerini ve neye baktıklarını hissedebilir, anlayabiliriz. İşte, gezegende bu farkındalık, bazen cezbolarak akıp gözyaşı ile dışarılaşıyor. Bazen haykırışlarla, sözle, “Ben bütüne aidim, başka bir şey değilim,” diyen sevgiye dönüşüyor. O sevginin yüzdüğü anlayış mekanları ve diğer süptil boyutlar, sadece bütüne bakabilme ve kendindeki bütünlüğün, birliğin nerede durduğunu, yani büyük resimde hangi nokta olduğunu anlamaktan geçiyor.

Bu hal uzakta değildir. İnsanlık birliğin kıyılarına erişmek üzeredir, bunun sancılarını yaşıyoruz. Ayağa kalkıyoruz ve gördüğümüz resim budur.

Bizi sıkıştıran tüm geçmiş beklentilerdeki isteklerimizi uygulama alanı ve zamanı geçmeden işimizi yapmak... Ve o zamanlar geldiğinde birlikte tekrar bağlantıyı sağlayarak, tekrar ona dönüşmek... İşte, telaşımızın kaynağı ve dönüş için yaptığımız uyanış hazırlıkları, tedirginliğimizin, aktivitemizin, yönelişimizin ve dünya anaya yaptığımız şımarıklıkların sebebi bunlar; yaklaşan bir tekrar bağlantı ve uyanış zamanları...

Bu anların gezegene göre sıkıca kullanılmadığı sınav zamanları içerisindeyiz. Her şeyle sınanıyoruz; iyi-kötü, aydınlık-karanlık, bilinen-bilinmeyen, anlayış-anlayışsızlık, hepsi de ne güzel çalışıyor. Eksiksiz bir ahenk bu; yüksek pota, ateş ve derinlik fırını... Yürüyerek geçmek zor. Bazı yerlerde kanatlanmak gerek. Bazı yerlerde su gibi akmak, bazı yerlerde havaya karışmak gerek. Bazı yerde ise tek notanın ahenginde yüzerek salınmak gerek. İşte kanunların, yasaların, okültizmin, ezoterik öğreticiliğin daha

önce öğrettiği ama yeni sorularla denediği uyanış zamanları...

Bilginin ve anlayışın tek seçenek olarak keşfedildiği mekan dışı bilişlerimizle oraya kadar geldik. Sevgi güneşi, şimdi bize farklı davranıyor. Anlayışlarımızı birleştirirken, bu dilin tek bir kavrayış olduğunu, her şeyi tek bir gözle görmenin yolunu, bizim sorumluluğumuzu, yapmamız gereken vazifeyi anlatıyor.

Tüm akan zamanı birleştirip beyazlaşmayı, arınmayı deneyimleyelim. Mikro alemde makro alemlere kadar bizim de vazifemiz olduğunu unutmadan, birliği her an hatırlayalım. Yaptığımız en ufak işin o büyük hedefte resmin netleşmesi için en mükemmel iş olmasını sağlayalım. Bunlara samimiyetle başladığımızda gerçek yaşamın bizlere neler sunduğunu ve *birleştiren bilginin* dokusunu, hissini anlamaya başlayacağız.

Buraya kadar yazılan şeylere yüklenen anlamların nedenlerini anlamaya, hissetmeye insanlık çoktan geçti. Sadece yerlerini ve kullanma amacını ayırt etme irademizi kullanmak ve deneyimlememiz gerekiyor. Öncekilerin tekrarı ama yeni bir biçimde... □

Kişinin Kendisinin Görünmezliği

Maurice Nicoll

3. Bölüm

DUYULAR şeylerin bütünlüğünü parçalara ayırır ve biz onların kanıtlarının izini sürerek muazzam miktarda küçük ayrı ayrı olgular toplarız. Biz onların hepsinin tek bir dev sistemin, sadece küçük parçacıkları olduklarını unuturuz. Bu küçük olgular bizi kolaylıkla sarhoş eder. Biz bir şeyi, sadece bulduğumuzu değil, onu yaratmış olduğumuzu düşünürüz. Biz onun hakkında keşfedebileceğimiz herhangi bir küçük olgunun ötesinde olan, zaten *hazırlanmış ve bağlantılı bir dünya* ile işe başladığımızı unutuyoruz. Küçük olgular şeyleri açıklayacakmış, gizemli bir şekilde ortadan kaldıracakmış gibi görünür ve biz kendini beğenmişliğimiz içinde belli bir şekilde düşünmeye başlar, hayatı sayısız küçük olguların bir sorunu ve insanın varoluşunu olgularla düzenlenebilecek bir şey olarak görürüz. Başka olgular toplayabilmek için muazzam miktarda çaba harcanır, ta ki bu olgu toplanması sanki gerçek hayatın ve yaşamsal deneyimin yerini alacakmış gibi görünene kadar. Olguların araştırılması dış fenomenler dünyasının incelenmesi ile başladı, yani bilim ile. Bilim, *gerçeği yalnızca bizim dışımızda görünürmüş gibi yaptı*: madde ile ilgili olguların içinde. O her şeyin “açıklamasının” bu şekilde bulunacağına ve evrenin nihai nedeninin ve onun içerdiği her şeyin apaçık ortaya serileceğine inanarak, evrenin temel prensibini bulmanın, onun bilmecesini çözmenin, onu keşfetmenin, onu dışarıdaki bir şeyin içinde -atomun içinde- bulmanın peşinde koştu. Her şey tartmaya ve ölçmeye teslim olmuş ve fenomenlerin matematiksel ele alınışı başlamıştı. Görünen şeylerden yola çıkan *tek tip bir düşünme* baskın hale gelmiş ve yalnızca dış gerçek olarak adlandırılabilenlerle ve özellikle de niceliklerle ilgilenmiştir.

Daha eski, bilim öncesi düşünce çoğunlukla niteliklerle ilgilenmiştir.

Şimdi, yalnızca fiziksel bir beden olarak ele alındığında insan, maddesel evrende maddenin sonsuz küçük bir niceliğine haizdir. Onun, ölçülebilen niceliklerin olduğu bir evrende, ölçülebilen bir nicelik olarak ele alındığında hiçbir önemi kalmaz. Onun maddesel kütlelerini dünyanınki ile kıyaslamayı bir tasavvur edin! O ortadan kaybolur. Böyle, kendimiz ve evren hakkında, yalnızca niceliksel olarak düşünmekle, şeylerin görünür, gösterilebilir, tartulabilir

tarafından yola çıkmakla, bireyler olarak kendi kendimizi yok etme doğrultusunda düşünmüş oluyoruz.

İnsan niteliklerden oluşmuştur ve bunlar fiktif şeyler dışında, ölçüye veya matematik hesaplara uygun değildirler. Bir insan için cesareti = x ve sevmeye kapasitesi = y'dir diyerek onu matematiksel sembollerle tanıtmak imkansızdır.

“Dışsal” gerçeğin “içsel” olana, gitgide baskın çıkmasıyla, gerçekten insana ait olan her şeye *ikincil* ve gerçek olmayan gözle bakılmaya başladı ve araştırma için birincil ve gerçek alanın, insanın zihninden bağımsız olarak dış dünyada olduğu kabul edildi. Niceliksel ve niteliksel bakış açıları arasındaki değişime aşağıdaki satırlarda çok güzel anlatılmaktadır:

“Galileo'nun zamanına kadar (on yedinci yüzyıl), insanın ve doğanın, her ikisinin de daha büyük bir bütünü tamamlayıcı parçaları olduğu ve burada insanın daha temel bir konumda olduğu, sorgusuz sualsiz kabul ediliyordu. Varlık ve varlık olmama, birincil ve ikincil arasında ne gibi ayrımlar yapılmış olursa olsun, insan olumlu ve birincil olanla temel bir ortaklık içinde

görülüyordu. Plato ve Aristo'nun felsefelerinde bu yeterince açıktır; yine de eski materyalistler için söylenenler geçerli kalmıştır. Democritus'a göre, insanın ruhu çok çok küçük ve çok çok hareketli ateş-atomlarından oluşmaktaydı. Bu önerme onu hemen dış dünyadaki en aktif ve nedensel elemente bağlamaktaydı. Gerçekten bütün önemli eski ve orta çağ düşünürleri için insan gerçek bir mikrokozmostu; onun içinde birincil ve ikincil olan şeylerin birleşimi öyle bir şekilde örneklenmişti ki onların sonsuz makrokozmos içindeki ilişkilerini gerçek olarak karakterize ediyordu. Burada, gerçek ve birincil, fikirler veya bazı maddesel

substans olarak da görülebilir.

Şimdi, birincil ve ikincil arasındaki farkı doğanın yeni matematiksel yorumunun kurallarına uygun olarak çevirirken ilk basamak, insanı gerçek ve birincil alan dışında ölçmektir. Açıktır ki insan matematiksel incelemelere uygun bir süje değildir. Onun yaptıkları çok yetersiz bazı şeyler dışında, niceliksel bir metotla değerlendirilemez. Onun hayatı renklerin, seslerin, hazların, üzüntülerin, tutkulu aşkların, tutkuların ve

didinmelerin hayatı olmuştur. Gerçek dünyanın ise insanın dışındaki dünya (öyle olduğu düşünülüyordu) astronomi dünyası ve dünyasal objelerin durup hareket ettiği dünya olması gerekmektedir.” (E. A. Burt: *The Metaphysical Foundations of Modern Physical Science*. Kegan Paul, Trench., Trubner and Co., Ltd., London, 1925)

Nihai gerçek ve gerçeklik insanın dışında bir yerlerde arandığından, “araştırma doğal olarak “Atomların dünyasına geçti. Ancak atomun evreni açıklayabilecek basit, kolay ve ahlaksal-olmayan” bir temel oluşturmadığı ortaya çıktı. Atomun olağan dışı şekilde karmaşık bir sistem, kendi içinde küçük bir evren olduğu anlaşıldı. Gitgide daha küçük parçacıkları araştırarak ve her zaman bütünü onun parçacıklarına dayanarak açıklamak peşinde, bilim başka gizemlere ulaştı. Bilimin felsefi yanı ise şimdi, bilim öncesi düşüncenin ilgilendiği fikirlere benzer fikirlere doğru yönelmeye başladı. Ama bizim, özellikle dikkat etmemiz gereken şey görünenden, olgudan yola çıkan düşünce formunun insanı yok saymaya eğilimli olmasıdır. İnsanlar onun kendilerini daha güçlü olarak ortaya koyduğu yanılsaması içindedirler, kısmen insanın başlıca kendisine görünmez olduğunu anlamadıkları için. Onun için en gerçek olan şey onun görünmez hayatındadır ve görece olarak, görüntülerin gücü onları gerçekmiş gibi göstermesine rağmen görünenler onun için hiç de o kadar gerçek değildirler.

Eğer görünenden yola çıkarsak, o zaman onu açıklayabilmek için onun parçalarına girmek zorundayız. İnsanı

organları ile onları oluşturan hücreler, atomları elektronlar ile açıklamaya çalışırsak, bir bütün olarak insanı gözden kaybederiz. Mikroskobun altında *insanın kendisi* tamamen ortadan kaybolur.

Bir sandalyeyi parçalarıyla açıklamak tabii ki mümkündür. Ancak bu onun hakkında, sadece bir yönde düşünmek anlamına gelir; gerçeğin bir formu. Sandalye aynı zamanda zihinde onu içeren fikirle de açıklanabilir. Ne nicesel bir araştırma ne kimyasal analizler veya ne de mikroskobik incelemeler bu fikri ortaya çıkarabilir veya bize sandalyenin varlığının tüm anlamını verebilir. Kendimize sandalyenin *sebebi* nedir diye sorsak, bu soruyu nasıl cevaplayabiliriz ki?

Sandalye
önümüzde
görünür bir obje
olarak durur.
Onun sebebinin
iki tarafı vardır.
Biri görünür

tarafı, onun sebebi imal edilmiş olduğu ağaç parçalardır. Görünmez tarafta ise onun sebebi birinin zihnindeki bir fikirdir. Burada şu üç kavram vardır: *fikir, sandalye, ağaç.*

Naturalizm veya bilimsel materyalizim üçüncü kavramın üstünde durur. O her türlü objenin oluştuğu ayrı ayrı maddesel parçalar üstünde durur, “sebebi” onlarda arar. Organize olmuş/oluşturulmuş maddenin arkasındaki *fikir* görmezden gelir. Kendini zaman ve mekanda gösteren şey onun dikkatini üstünde toplar ve böylelikle o herhangi bir organizmayı oluşturan daha küçük parçaların ortaya çıkış sebebini aramaktan -ve aynı şekilde *önceki* zamanda da, yani geçmişte de- kendini alamaz.

Şimdi, sandalyenin zaman ve mekan içindeki ortaya çıkış anı onun imali için ilk ağaç parçasının şekillendirildiği an olarak alınabilir. Bir sandalye, görünürde ilk ağaç parçasıyla, bir ev ilk tuğla ile başlamıştır. Ancak sandalye ve evin zaman ve mekan içinde başlamasından evvel, birinin zihninde onların her ikisi ile de ilgili fikirler mevcuttu. İlk tuğla konmadan önce mimarın zihninde bütün evin tasarımı zaten vardı.

Ancak bu fikir görünür hale getirilirken evin en küçük parçası, geçen zaman içinde ilk önce görünür olacaktır. Mimar önce bütün fikri, evi bir bütün olarak düşünür ve buradan yavaş yavaş daha küçük ve daha küçük detaylara ilerler. *Ancak bu işlem zaman içerisinde tersine dönmüş olarak ortaya çıkar.* İfadede ortaya çıkması için önce fikrin gücünün en küçük detaya girmesi gerekir, yani ev *fikrinin* ortaya çıkması için gerekli ilk nokta ilk tuğladır. Bir fikrin zaman

ve mekan içersinde ilk ifadesi tek bir temel madde unsurudur. Yine de fikir mimarın zihninde zaten tam olarak vardır ama görünmez şekilde. Ev tamamlandığında o, fikrin görünür şekilde ifadesi olur. Şöyle söylenebilirse, ev büyümüştür, ilk kavram olan *fikirle, üçüncü kavram olan temel madde unsuru* arasında bir arabulucu gibi.

Ev tamamlandığında (ikinci bir kavram olarak), evin yapımının sayelerinde mümkün olduğu birinci ve ikinci kavramlar ortadan kalkar. Fikir zaman ve mekanda ifade bulmuştur ve tek tek tuğlalar, artık o şekilde düşünülmemektedir, aksine evin kendisinin kütlesi haline dönüşmüşlerdir. Evi onu oluşturan tuğla ve harçları ile analiz etmek mümkündür ve tuğlaların evin sebebi olduğunu söylemek de her zaman mümkündür. Ama bu eksik olurdu çünkü evin bütün yapısı, biçimi ve ayrı ayrı bölümlerinin uyumunun ilk çıkış noktası mimarın zihnindeki fikirdedir ve bu fikir zaman ve mekan içersinde değildir. Demek istediğim, bunun görüntülerin dünyasının ve görünen dünyanın içinde olmadığıdır.

Birinci ve üçüncü kavramların -fikir ve temel madde olarak tuğlanın- her ikisinin de sebebe dayalı oldukları ve bizim nedenselliği iki kategori şeklinde düşünmemiz gerektiği açıktır. Bilimsel materyalizmin görüntüsel tarafta nedensel olarak buldukları tüm şeyler doğrudur ama kesin olarak yeterli değildir. Ve tek başına *fikir* de sebep oluşturamaz. Birbirini tamamlayıcı unsurlar olarak birinci ve ikinci kavramların her ikisi de gereklidir.

Geniş anlamda iki tip zihin vardır, biri birinci kavramı, diğeri üçüncü

kavramı ileri sürer. Gerekli olan her iki bakış açısının birleşmesidir.

Zorluk zamanın kanunlarından dolayı, tamamen formüle edilmiş ve en mükemmel fikrin dahi kendisini zorunlu olarak her şeyden önce ardı ardına, görünür bir şekilde, en temel formda ifade etmesi gerekliliğidir. Görünürde doğru dürüst ortaya çıkması için uzun süreli bir deneme ve hatalar dönemi gerekli olabilir. Ve her zaman fikrin çıkış noktasının görünür bir şekil aldığı ilk temel madde bundan sonra olacak şeylerin *sebebi* olarak görünür (duyular tarafından). Böyle görünmektedir ve böyle görüldüğü için de evrim doktrini ortaya çıkmıştır. Birleşme değerinin karışım gücünü oluşturduğu organize olmuş yaşayan maddenin yapı malzemesini -atomların, karbonun, hidrojenin, nitrojenin,

oksijenin, sülfürün ve fosforun dünyasını- bu harika boya kutusunu ve bunlardan oluşan sonsuz çeşitlilikte kombinasyonlar ve gruplaşmalar ve ürün çeşitliliğini düşünün!

Bu üçüncü kavramı, dünyanın ve onun hayatının inşa edildiği maddesel elementleri oluşturur.

İnsan, doğrudan kullanabileceği çok daha sınırlı bir çeşitlilikte -daha kaba bir çeşitlilikte- yapı malzemesine sahiptir. Onun fikirleri doğrudan ve kolaylıkla atomlar dünyasında rol oynayabilseydi, etkileyemeyeceği maddesel dönüşümler kalır mıydı acaba? Eğer zihnim üzerinde yazı yazdığım şu tahta masanın atomik dünyasında doğrudan rol alabilseydi, o zaman, sadece onu oluşturan atomları yeniden düzenlemekle onu hiç zorluk çekmeden, pek çok maddeye dönüştürebilirdim. Ve eğer atomlar dünyası üzerinde böyle bir gücüm olsaydı ve hayat *fikrini* bilseydim, hayat yaratabilirdim.

Ancak böyle bir sihrin gerçek *sebebi* maddesel elementler değil, zihin ve fikir olurdu.

(Devam Edecek)

Yazarın *Living Time* adlı kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Gülbün Akel.

Kalp, Sevgi ve Tezahür

Şebnem Geylani Cebbaroğlu

RUHUN bedene bağlanması sırasında anne karnında cenin büyümeye başlar. Anne ile bebek arasındaki kan bağı cenin için gereken tüm besini sağlar.

Ceninin sağlıklı oluşunun ilk belirtisi kalp atışlarının duyulmasıdır. Kan denilen bu olağanüstü sıvı anne ile cenin arasındaki fiziksel, duygusal, ruhsal mesajların; en önemlisi sevginin köprüsü olur. Kalp bedende tüm organlara kan pompalayan merkezi güç konumundadır. Geniş perspektiften incelendiğinde ruhsal bilginin içinde dolaştığı kabul edilen muhteşem sıvı olan kanın bedende dolaşmasını sağlayan kalp, ruhsal bilginin de odağındadır. Kalbin atış hızıyla sevgi denilen şifalandırıcı enerji arasında hassas bir bağ vardır. Sevgi enerjisinin varlığında kalbin sakin bir ritim ile çarptığını hissederiz. Öfkeli ya da sinirli olduğumuzda ise hızlı bir çarpma hisseditir. Meditasyon anında veya kendi içimize yöneldiğimiz bir anda kalbimiz bedenimiz, çevremiz, doğa ve tüm pozitif enerjilerle uyum içindedir.

Sevginin varlığı veya yokluğu yaşamımızın tarzını belirlemektedir. Her şeye rağmen devam edebilme gücü sevginin tezahürünün sonucudur.

Gerçek sevgi hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin elinizden alamayacağı bir bütünlüğü içerir. Bu sevginin niteliğinin kökleri iradi bir mücadeleye veya değiş tokuş ilişkisine değil, benliğin bütünlüğüne uzanır.

Sevgi olumlular ve pozitif düşüncelerle paralel olarak ilerler. Pozitif imajlar ve olumlular hayatımızda tezahür üzerinde de etkiye bulunur.

Tezahür bir sevgi ve yaratılışın geri kalan kısmını paylaşma hareketi ve içinde, almayı olduğu kadar vermeyi de barındıran bütün sevgi hareketlerinin hükmü altında bulunduğu bir sanattır.

Tezahürün ve yaşamın başlangıcı niyettir. Niyet eğer olumlama ve pozitif duygularla başlarsa kalpte yer bulur. Kalp sevgi enerjisiyle harmanlanmış niyeti kan yoluyla tüm bedene pompalar, tüm organlar aynı tezahür projesine enerji verir. Kanda ruhsal olana iletilen niyet, yani istek kanununun uygulanması kararı tezahürü oluşturmak üzere harekete geçer. Burada birliğe doğru hareket vardır. Sevgi ve olumlu niyet ile beden merkezi kalpten, tezahürün en derin sularında yıkanmak mümkündür.

Kalplerimizden yayılan sevgi hepimizin hayrına tezahürlerin oluşmasına aracılık etsin ve niyetlerimiz pozitif olsun. Tezahürlerimiz birliğe ulaşırsın. □

Yararlanılan Kaynaklar:

Kalbin Dili, Dr. Paula M. Reeves, Ege Meta Yayınları.

Kozmik Sempati, David Spangler, Ruh ve Madde Yayınları.

24 Mayıs 2009 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilen 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı'nda Roger Nelson'un yaptığı konuşmanın metnini okuyucularımızla paylaşmaya devam ediyoruz.

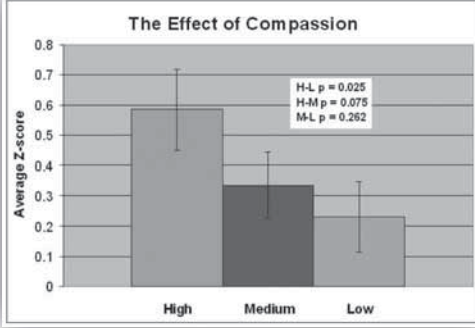
Küresel Bilinç Projesi

Roger Nelson

3. Bölüm

SANIRIM Richter ölçeğine göre 6 ya da üzerinde 600-700 adet depremin verisine sahibiz. İstanbul'a yakın olan, 6,5 ya da buna yakındı, yıkıcı olabilecek kadar büyüktü. Bu depremleri karada olanlar ve okyanusta olup hiçbir insanı etkilemeyenler olarak ikiye ayırdık. Farkı görebiliyor musunuz? Sanırım görmek çok kolay. Verilerde belli bir yapı var, burada fazla bir şey yok, rastgele bir eğri var, ancak burada bu ölçümde, belirgin bir azalma var ve bu sıfır noktası, 100 depremin tüm dünyada ortalamasının alındığı nokta, örneğin bunu eşit bir şekilde, kabaca Kuzey Amerika ve Avrasya depremleri olarak ayırırsak iki grup da aynı modeli göstermektedir: keskin bir düşüş. Bu bir zaman ölçeği ve bu eğilim deprem zamanında değil de, depremden sekiz saat önce başlamaktadır. Bunlara bakan bir kişi bunun faydalı olduğunu söyleyebilir. Ancak gerçek şu ki bu, 100 depremin ortalamasıdır ve tek bir depremde meydana gelen model ise göremeyeceğimiz kadar zayıf olabilir. Ne var ki mümkün olursa, böyle bir deneyden elde edilen bilgi uyarıcı olması için diğer bilgi kaynakları ile birleştirilebilir. Ne yazık ki başka insanlardan, diğer bilgi kaynaklarından da yardım almaya ihtiyacımız var çünkü bir şeyin meydana geliyor olduğunu bildiğimiz halde o şeyin nerede olmakta olduğunu ve tam olarak ne olacağını bilmiyoruz. İngilizcede, "Varabileceğimiz tek sonuç bunun korkulacak, çok korkulacak bir şey olmasıdır," şeklinde bir deyimimiz vardır ama böyle bir sonuç da fayda sağlamaz. Şimdi burada, çok önemli olduğunu düşündüğüm şeyler var; okyanus depremleri verilerinde hiçbir örüntü oluşmazken, insanları ilgilendiren yerlerdeki deprem verilerinde bir örüntünün oluşması bilincin bu resmin operasyonel parçası olduğuna işaret etmektedir, diğer bir deyişle bilincimizi

bizim için önemli olan şeye dahil etmediğimiz sürece olay, dünyada olan doğal bir şeyden ibarettir. Olayın oluşmasından önce örüntünün başlıyor olması olgusu ise zamanda olduğu kadar mekanda da yerel olmayan algı gibi bir şeyi işaret etmektedir.

ŞEFKAT: Şefkat ya da sevgiyi harekete geçiren veya içeren olayların daha büyük etkileri vardır.

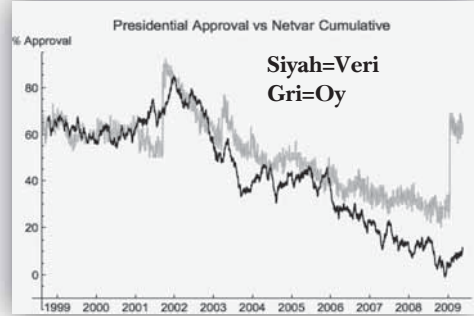
Yapabileceğimiz diğer bir şey ise bu mekanik, fiziksel, elektronik cihazları değiştiren şeyin ne olduğu sorusunu sormaktır. Onları ne değiştirmektedir? İyi bir zihin durumu ya da duygu durumu nedir? Bu ise değişik türlerdeki duygulara bakmak demektir ve sanırım, bu bizler için çok önemlidir. Elimizde 200-270 olayın verisi var ve insanlara, bu olay nedeniyle ne kadar merhamet gösterilmiş ya da ortaya çıkmıştır diye sormaktayız. Bu bir spor olayı ise insanlar, “Merhamet yoktur, belki rekabet olabilir ama merhamet yok,” derler. “Eğer berbat bir felaket ise, merhamet olacaktır.” Yeni yıl kutlamaları gibi olaylar söz konusu ise, durum biraz daha zordur çünkü insanlar, “Biraz merhamet var,” diyebilirler ama fazla değildir. Neyse, verileri büyük, orta ve küçük merhamet olarak iki ya da üç

kategoriye böldüğümüzde büyük bir değişim ortaya çıkar. Büyük ve küçük merhamet yüzde iki oranında belirgindir ve böyle bir değişimi yalnızca şans eseri görebilirsiniz. Aynı şeyi kaç kişinin dahil olduğuna, duygunun negatif ya da pozitif oluşuna ve benzer şeylere de uygulayabiliriz. Bu yolla küresel bilincin doğası hakkında daha fazla şey öğrenmeye başlarız. Bir yönüyle de kendimizle ilgili daha fazla şey öğrenmeye başlarız çünkü ben bunun, kişisel olarak insanlar için de bir şeyi temsil ettiğine inanıyorum. Merhameti ve aşkı ya da benzer şeyleri

Keşifler

Uzun dönemli eğilim verileri.

Dışsal bağlantıları araştırmak.

Yeni Onay Oranı

2 Parametrel model dönemi

$F = a (\text{değer}) + b (\text{eğim})$

Sosyal değişken: Başkanlık Onayı

Bunun bir bağlantı olduğunu hatırlamak önemlidir. Nedensellik iddiası yoktur.

düşünürseniz bunların paylaşılan bir bilinç ile tanımlandıklarını fark edersiniz. Merhamet bir insanın başka bir insan merhamet duymasını gerektirir. Aşk çoğumuz için gerçekleşmez, aşk ancak bir başkası var olduğunda gerçekleşir.

İşte, sıra bunda. Eşim bazen, “Bu çok çılgınca, bunu göstermemelisin,” diyor bana ama bunu göstermeyi seviyorum. Çünkü elimizde uzun bir veri tarihi var ve bahsettiğim ölçümlerin tüm tarihine bakabiliriz. Şimdi, olaylara bakıyoruz, sadece on yıllık veriye bakıyoruz ve veri her saniye alınmaktadır ve şu anda 65 istasyona sahibiz. 65 istasyondan elde edilen verileri aylarca, yıllarca saniye saniye bir araya getirdiğimizde, başlangıçta bize çok şaşırtıcı gelen bir çizgi elde ederiz. Kahverengi ya da kırmızı noktalı çizgiler ters giden bir şey olmadığında olması gerektiği gibi görünmektedir. Bunun rastgele veriden beklediğimiz bir şey olduğu söylenebilir. Derken, sanırım burada işaretli, bu 11 Eylül, 2001 yılının sonu 2002’ nin başında önemli bir değişim görülmektedir. İlk birkaç ay, hatta bir yıl boyunca bunun, sadece rastgele bir dalgalanma olup olmadığı ile ilgili bir fikrimiz yoktu ama yıllar geçtikçe bu eğilim 2002’den 2003’e, 2004’e ve 2008’e kadar devam etti. Sanıyoruz ki şimdi, biraz değişiyordur. Gerçekten değişiyorsa bunu keşfetmek ve izlemek çok ilginç olacak çünkü bu dönem -ki bundan çok büyük bir şey çıkarmak istemiyorum ama- çoğumuzun derinden pişmanlık duyduğu, sekiz yıllık Bush yönetiminin ve Amerikan hükümetinin bazı faaliyetlerinin sona erdiği bir dönemdir. Belki de bu dönem boyunca tüm dünya bu durumdan üzüntü duyuyordu.

Bu ise resmin ikinci parçası, yani aslında şimdilik, sadece çok ilginç olan ve bu uzun eğilime sahip olan kırmızı çizgiden bahsettim. Diğeri, yani mavi olan ise anket verileridir. Bilirsiniz, çok resmi bir şekilde soru soran insanlar vardır, sıkça aynı soruları kullanırlar. Amerika’da en sık kullanılan sorulardan biri -ki bu soruların uluslararası anlamda geçerli olmasına şaşırım; belki Avrupalı anket şirketleri de bu soruyu sormaktadırlar- “Başkanın performansını onaylıyor musunuz?” Bu başkan onaylanma anketi ve mavi çizgi, Clinton’un kısa bir süreliğine %50-%60 onaylanma oranı olduğu dönemi göstermektedir. Sonrasında, George Bush seçilip 2000 yılında görevi devraldığında onaylanma oranları aşağı yukarı aynı düzeyde görünmektedir; 11 Eylül’de biraz düşmüş, ancak o kriz süreci boyunca ve birkaç yerde de, Irak savaşının başlarında, tam hangi nokta olduğuna emin değilim, burası olabilir ve Saddam bulunduğu, bir başkan olarak onaylanma oranlarında yükselişler görülmüştür. Her durumda bazı küçük yükselişler vardır, ancak genel onaylanma oranı düşüş eğilimindedir, tıpkı bizim verimizde olduğu gibi. Bu ikinci grafik çok basit bir modeli göstermektedir. Başkan onaylanma oranı verisi çok basit bir matematiksel işlemde geçirilir ve bu yolla veri daha iyi bir hale gelir, daha etkileyici bir benzerlik görülür. Ve yine söylemeliyim, bunun bir korelasyon olduğunu hatırlamak önemlidir. Bir nedensellik iddiasında bulunmuyoruz. Ne var ki oldukça düşündürücüdür; ben ve benimle birlikte pek çok insanın da bu hissi paylaştığını biliyorum, bizler dünyanın

gidişatı hakkında kendimizi hiç de iyi hissetmiyorduk. Şu anda onaylanma oranları çok yüksek olan Obama'nın bu oranının sürüp sürmeyeceğini bilmiyoruz, düşebilir de; sonuçta, birlikte harekete geçmek için bir araya gelip gelmeyeceğimizi bilmiyoruz. Arkadaşım Steven'in daha önce söylediği gibi, bizlerin gerçekten bir sorumluluğu var, büyük bir görevimiz var: gelecekte belki daha karmaşık ama bizler için daha sağlıklı, tüm dünya için daha iyi olan bir dünya yaratmak.

**Deneycinin etkisi? Olası değil
Daha derin analizde yapı ortaya çıkar
Beş bağımsız ölçü ve bağlantı**

Yapı	Sigma	P-değeri
1. Netvar (aşama 1)	3.67	0.0001
2. Covar (aşama 2)	2.45	0.007
3. Mesafe – NV (aşama 2)	1.49	0.07
4. Mesafe – CV (aşama 2)	2.48	0.006
5. Bağlantı – NV&CV (ph 2)	1.95	0.02
Birleşik Sonuç Aşaması 2	3.90	0.00005 Birleşik
Sonuçların Aşamaları 1&2	5.35	5x10-8

Hesaplamalar Peter Bancel tarafından yapılmıştır. İndirgenmiş veri kümesi her analize uygundur.

Biraz daha teknik meselelerden bahsedelim. Deneyi yapan kişi de, elbette ki resmin bir parçasıdır. Bazı meslektaşlarım, “Deneyiniz sadece küresel bilinci göstermiyor, o sadece dev bir deneyci etkisi ve hiçbiriniz o kadar devasa değilsiniz,” demekteler. Öyleyse bunu veriye sorabiliriz: “Mantıklı bir açıklaması var mıdır?” Ve bundan daha fazlası olduğuna inanmak için bu iyi bir sebeptir. İlk ölçüm böyle bir olasılığı içermektedir: gerçekten ilginçtir. Sizler kesinlikle

biliyorsunuz ki hiç de şans eseri olabilecek bir şeye benzemiyor. Bu bizim orijinal ölçümümüz. Prensip, deneyci etkisi bir yönünü ya da diğerini belirlemek biraz zor olsa da kötü bir açıklama değildir. Rakip bir açıklama demek onun için yeterli olacaktır. Ama bağımsız ölçümlere bakmaya devam edersek artan oranda bilgilendirici olan resmi görmeye başlarız ve başta beklenmeyen ama tüm resmi oluşturabilmek üzere birleştirilebilir olan birkaç farklı ölçüm elde ederiz. Tüm bunların sonucu herhangi bir sıradan standartla bir araya getirildiğinde ise bir iki kişiye ya da yüz kişiye değil de, bilinç sorularıyla ilgilenen tüm insan nüfusuna bağlı olan bir çeşit etkinin var olduğuna ilişkin çok önemli bir bulgu ortaya çıkmaktadır.

Onlarca yıllık Anomali Araştırmaları

1. Şuur “gerçektir” ve direkt etkileri vardır.
2. Şuur genişlemiştir ve birbirine bağlıdır.
3. Niyet ve duygu bilgi alanları oluşturur.
4. Fiziksel ve istatistiksel teoriler eksiktir.
5. Bilimsel modeller zihni kapsayacak şekilde genişletilmelidir.

Elimizde artık yaklaşık otuz yıldır yürütülen anomali araştırmaları var ve bazı çok önemli soruların ilk yanıtlarına ulaştığımızı düşünmeye başladım ve bunların bazılarını burada sıralamak istiyorum. Birincisi: Dünyada bilincin gerçekten var olduğuna şaşırtıcı biçimde çoğu insanın inanmıyor olmasıdır. Psikoloji biliminde ve fizikte zihne hiçbir yer yoktur, daha çok maddesel etkilere yer vardır ama sanırım bilinç, onu yeterince bilmiyor olmamıza rağmen gerçekte, dünyada en çok doğrudan etkileri olabilen şeydir. Güçlü duygular

taşıyarak bir araya geldiğimizde, etrafımızdaki dünyayı bir an olsun değiştiririz. Bilinç genişler ve bizler karşılıklı bağlantılı hale geliriz. Birkaç konuşmacıdan duyduk, Amit Goswami bilincin, gerçekten de karşılıklı bağlantılı bir şey olduğunu ve bu modelde öncelikli olduğunu göstererek özel bir noktaya mantıklı bir argümanla vurgu yapmıştı. Niyet ve duygu dünyada daha önce var olmayan bir şeyi ortaya çıkarma kapasitesine sahiptir, öyle ki laboratuvarında bir deney yaparken bir insan bir makinenin davranışını değiştirmeye çalıştığında, bilinç uzanabilir ve bir şekilde makine ile etkileşime girebilir; bir anlamda, makine ile bir olma yoluyla etkileşime geçebilir ve böylece niyet makinenin davranışının bir parçası haline gelir. Birbirimize doğru çekildiğimizde duygular bazen dokunulabilecek kadar yoğundur, yani söz konusu duyguyu çevresel bir durum gibi hissedebilirsiniz ve bu farklıdır çünkü aramızda uzanan ve bize dokunan, bizi birleştiren ve pekala bir alan olarak adlandırılacak bir şeyi paylaşıyor olunuz. Bu araştırmanın ve bununla bağlantılı diğer araştırmaların ima ettiği şeylerden biri de fiziksel teorilerin ve istatistiksel teorilerin, en azından eksik olduğudur. Sanıyorum ki bu işi yapan hiçbirimiz her şeyin bir kenara atılıp, her şeye yeniden başlanması gerektiğini hiçbir şekilde düşünmemekteyiz. Ama modellere eklememiz gereken biraz daha malzeme vardır ve bilimsel modeller ergeç zihni ve ruhu dahil ederek zenginleştirilmelidir.

Son on yıldır yapmakta olduğum işle ilgili düşüncelerim için bana bir ölçüde ilham kaynağı olan kişi Fransız teolog

*"Üzerimizdeki rüzgarlar,
dalgalar, gel-gitler ve
yerçekiminin kalktığı bir
gün sevgi enerjilerini
kontrolümüze almalıyız
ve sonra dünya tarihinde
ikinci kez, insanlık ateşi
keşfedecek."*

Père Teilhard de Chardin

Pere Teilhard de Chardin'dir. Evrim hakkında yazmıştır. Parçacıklardan elementlere, moleküllere, karmaşık moleküllere ve son olarak da bizim gibi canlı varlıklara dönüşüm sürecinin çok güzel bir tasvirini yapmıştır. Bilincimizde, kim olduğumuz ve ötesi üstünde düşünme yeteneğine sahibiz ve bu evrim süreci sona ermemiştir, henüz değil çünkü bir aşama daha vardır ve sanırım bizlerin bu aşamanın başında olması ve Teilhard'ın *noosfer* diye adlandırdığı, tüm dünyayı saran bir zeka katmanı olarak atıfta bulunduğu sıradaki aşamayı, sadece bir an için görebiliyor olmamız mümkündür. Atmosfer nasıl dünya yuvarlığının havadan oluşan katmanı ve biyosfer nasıl canlı yaratıkların bir katmanı ise bizler de bu dünya yuvarlığının zeka katmanını

GCP/EGG Projesini gerçekleştirenler

100 bilim adamı, sanatçı, arkadaşın uluslararası işbirliği...

Peter Bancel, Paris, profesyonel analiz, işbirliği.

William Treurniet, Kanada, yumurta analizi programlaması.

John Walker, İsviçre, programlama, genel destek.

Richard & Connie Adams, ABD, genel destek.

Paul Bethke, ABD, windows programlaması, ağ.

Dick Bierman, Hollanda, tasarım ve gerçek zamanlı gösterim.

Dean Radin, ABD, tasarım ve bağımsız analiz.

Brad Anderson, ABD, diğer programlama.

Taylor Jackson, Kanada, gerçek zamanlı gösterimi gerçekleştirme.

Greg & Lefty Nelson, ABD, program mimarisi, genel destek.

Fernando Rodriguez, İspanya, egghosts google haritası.

Dale, ABD, gerçek zamanlı gösterim ve günlük filmler.

York Dobyns ve PEAR, genel destek, server hosting.

Leane Roffey, ABD, müzik, sosyal yardım, genel destek.

Jaroen Ruuward, Hollanda, gerçek zamanlı programlama.

Dick Shoup, ABD, bağımsız analiz.

Nishith Singh, Hindistan, gerçek zamanlı programlama.

Mahadeva Srinivasan, Hindistan, genel destek.

... Ve tüm dünyadaki EGG sahipleri.

oluşturuyor olabiliriz. Öyleyse *noosferin* dünya için bir zeka küresi olması, Teilhard'ın insan evriminin sonraki aşaması ya da safhası olarak öngördüğü şeydi. Ve sanırım bizim bunu şimdiden görebilmemiz olasılığı var çünkü iletişim ve yüksek hızda seyahat gereği ya da bunun da ötesinde, küresel bilincin etkisi ile oluşmakta olan bunun ince bir versiyonu mevcuttur. Şu an var olan bir çeşit karşılıklı bağlantılılık vardır ve bunu doğrudan nasıl deneyimleyeceğimizi bilmiyoruz ama bunu paylaşılan duyguların mekanik elektronik cihazlar üzerinde yarattığı etkileri aracılığıyla da gayet iyi bir şekilde görebiliriz. Teilhard

demiştir ki, "Bir gün rüzgarlar, dalgalar, yerçekimi, gelgitler üzerinde ustalaştıktan sonra sevgi enerjisini kuşanacağız ve tarihte ikinci kez, insanoğlu ateşi keşfedecek."

Burada olduğunuz ve bizleri böyle bir cömertlikle misafir ettiğiniz için yalnızca sizlere değil, buradaki listede adı olmayan yüz yirmiyi aşkın kişi de dahil olmak üzere herkese teşekkür etmek istiyorum. Bunlar bu programı yapan, bu yazılımı yazan, veri ekranını ve diğerler işleri oluşturan insanlardır. Küresel Bilinç Projesi'nin bir parçası olmak benim için büyük bir onurdur. Bunu gerçekleştiren insanlara çok teşekkür ediyorum. □

İçsel Kale Almak

Gültekin Çilekar

İÇSEL kale alma* terimi, Gurdjieff'in ortaya koyduğu 4. Yol ve Kendini Bilme çalışmalarında en önemli kavramlardan biridir. İçsel olarak kale almak bizim enerjimizi tamamen tüketen bir süreçtir. İçsel kale almada dışımızdaki bir olayda, bir kişi ile yaşadığımız problemde somut soruna odaklanmayız, yalnız kendi içimizdeki duyguların, düşüncelerin bakış açısından bakarız. Odak noktamız "ben"dir. İçimizdeki "bana ait olan" yargılar devrededir. Çoğunlukla da incindiğimiz, insan yerine konulmadığımız hislerini yaşarız. Yani kendi iç-duygusal pencereğimizden baktığımız için olayı olduğu gibi görememe durumumuz ortaya çıkar. Sorun, olaylara geniş bir pencereden, yukarıdan, her açıdan değil, kendi içimizde çizdiğimiz ve aslında o da bir takım sübjektif kanaatlere dayanan sınırlanmış, katılaşmış, daralmış bir pencereden bakmak ve onunla özdeşleşmektir. Bunlar bir yığın kalıplar halinde içimizde yer alır. O kalıplar bizde bir konfor yaratmıştır, eşkoşmuşuzdur, oradan çıkmak istemeyiz. Ama bunu fark ettiğimizde, aslında hapisanemizdir.

Maurice Nicoll'ün *Yorumlar* kitabında detaylı olarak bahsettiği içsel kale almak, özellikle üzerinde çok düşünülmesi gereken ve kendimizi çok aktif olarak gözlemlemeyi gerektiren bir durumdur.

Örneğin, alınganlık kendi ruhsal varlığımıza ait bir özellik değildir, alınganlık bizim ruh olarak bir beden içinde olmamızdan dolayı, kişiliğe bağlı olarak ortaya çıkmış bir kompleksdir, durumdur; buradaki "ben"e aittir, öz benliğimize ait değildir. O nedenle de içimizdeki enerjide oldukça fazla bir tüketim yaratır. İçimizdeki enerjiyi yönlendirmeden, sonuca yönelik olarak kullanmamış oluruz. Bizi tüketmesinin bir sebebi de hayat içerisinde kalıcı bir kişilik, bir kimlik haline dönüşmesidir. Bu çoğumuzda olan bir

* kale almak ("a" sesi uzun) ifadesi önem vermek, dikkate almak, hesaba katmak anlamında kullanılmaktadır. Ouspensky'nin *İnsanın Gerçeği-Kendini Bilmek* adlı kitabında bu ifade kaale almak şeklinde kullanılmıştır. (ç.n.)

durumdur. Enerjimizi yiyen bir çarkın, bir kısırdöngünün içine girmiş oluruz. Merkezlerimiz yanlış çalışmış olur ve hiçbir enerjiyi kendi kanalında doğru bir şekilde akıtamamış oluruz.

Hayatta özdeşleştiğimiz şeylerin en önemlilerinden biri içsel kale almamızdır. Ne kadar tek yönlü kendimize bakarsak, bir o kadar da kendimizle özdeşleşmiş oluruz. Kendimize objektif, yani dışarıdan bakabilseydik bu durum oluşmayabilirdi. Oysaki zihnimizde çok öncelerden gelen pek çok özdeşleşmelerimiz olduğu için içsel kale alıyoruz ve içsel kale alışlar da yeni özdeşleşmeler doğuruyor. Bir zincirleme halinde devam ediyor. O nedenle de, Gurdjieff'in de dediği gibi, özdeşleşmemeyi öğrenmek için önce kendimizle özdeşleşmemeyi öğrenmeliyiz. Kendimle özdeşleşmemiş olsaydım, sadece kendi duygu perspektifimden bakmayacaktım; kendi komplekslerim, kendi alınganlıklarım, kendi yarattığım hayaller, otomatik imajinasyonlar içerisinde sıkışmış bir bakış açısına sahip olmayacaktım.

Peki, bu neden olmaktadır? En önemli cevaplardan birisi, tek bir “ben” olduğumuz yanılgısıdır. Oysaki günlük hayat içerisinde pek çoğumuzun böyle bir algısı bulunmaz. Kendimizi hep aynı kişi, tek bir “ben” zannederiz. Kendimize atfettiğimiz pek çok şey olduğu için de dolayısıyla o gözlükten, o pencereden bakarız; otomatikleşiriz. Burada bir tercih ya da irade kullanımı yoktur. Gurdjieff'in “hayattan düşünmek” ve “çalışmadan düşünmek” diye sunduğu bakış açısı burada önem kazanır.

Hayatın tesirleri kötü ve geriletici değildir ama hayatın getirdiği etkilere bizler mekanik olarak tepkiler veririz. Tamamen dışarıdan gelen etkilerle harekete geçiyorsak; yüksek benliğimizi, öz varlığımızı devreye sokamıyorsak orada farklı bir mekanizma çalışmaya başlıyor, orada özdeşleşmeler başlıyor.

İçsel kale almanın kontrol edilmesi gerektiğini, bunun da öncelikle kendini gözlem ile yapılması gerektiğini Gurdjieff öğretisi içerisinde görüyoruz.

Başkalarının bizim hakkımızdaki tavrı, fikri, tutumu üzerinde çok dururuz. Bir yandan kendi içimizdeki alınganlık, kibir, kıskançlık, eksiklik duygusu vb. negatif birikimlerimiz açısından bakıyoruz, bir taraftan da başkalarının hakkımızdaki tavırlarını, fikrini ve tutumunu çok önemsiyoruz. Kendi -sübjektif- bakış açımızdan bunun üzerinde durmaya başlıyoruz. Bu da bizim içsel kale almalarımızdan en bariz olanlarından bir tanesidir. Genel olarak da başkalarının tavrı ve fikirlerinden rahatsız oluruz, bu ya kendine güvensizlikten kaynaklanır ya da kendine güvensizlik duygusuna yol açar. Bunun ileri boyutlarında her şeyi kendi üzerine alma-alınma, ilgisi olmadığı halde kendimizle ilgili olarak yorumlama gibi boyutlara taşıyabiliriz.

Kaygılarımız, evhamlarımız, beklentilerimiz enerjimizi tüketir. Bu içsel kale almalar başkalarıyla ilişkilerimiz sırasında değil, özellikle yalnızken daha çok ortaya çıkar, kendini gösterir. Tohumlarını yalnızken ekeriz. Tamamen yalnız olduğumuzda zihnimizde bir cadı kazanı kaynar durur. Burada bir değil, birçok ben devreye girer. Kendimize biçtiğimiz roller, oluşturduğumuz kimliklerle birtakım şeyleri zihnimizde öreriz, yorumlar meydana getiririz. Sonrasında insanlarla bir araya geldiğimizde, bu yorumlarla hareket eder objektiflikten uzaklaşırız. Bunun arkasında da derin endişe ve kaygılarımız yatar. Bir şeyleri elden kaçırmama duygusu, kontrol etme duygusu bizi yer bitirir. İçsel kale almada dışımızdakini suçlama çok yüksektir. Kendimize ait ve çevremizle ilgili gerçeklerin farkında olmama ve bireysel sorumluluğu almama durumu vardır.

İçsel kale almanın belli bir noktasında insan yeterli olmadığını hissedebilir. Dışımızdaki insanların bizim hakkımızdaki düşüncelerini bu kadar çok önemsememizin altında da bu yetersizlik duygusu yatar. Bu da varlığımızda bir ıstırap yaratır. Başkalarından şüphe duyarız ve bu da saldırgan bir tavra sebep olabilir.

İçsel olarak başkalarının bize borçlu olduğunu düşünürüz ve de hesap yapmaya başlarız. İnsanlardan ödül, ilgi, onaylama bekleriz. İçimizdeki eksiklikler, değersizlik duyguları, güvensizlik bizde beklentilere yol açar. Kendimize acıma duygumuzdan dolayı herkesi bize borçlu olarak görürüz. “Zavallı ben” diyen benliklerimiz içimizde senaryolar kurar. Dramalar yaratırız. Bunu da daha çok yakın planımızda, ailemizde yaparız. Siz bir rolü ortaya çıkardığımızda, karşımızdaki insan da o rolle size yaklaşmaya başlar. Hayatta öne çıkan bu rolleri tespit etmek gereklidir. Hayatın hangi noktasında hangi rolü oynuyoruz? Hangi maskeyi nerede takıyoruz? Bunun altında nasıl bir hesap var? Bu rollerdeki ortak payda nedir? Bu soruların cevaplarını vermek, içsel farkındalığımızın artması ve kendini bilme çalışmalarında içsel kale almalarımızı görmek açısından çok önemlidir.

Görmek bir kararlılık ister. Ve asıl bundan sonrasında da kararlı bir çalışma içerisine girmek gerekir. Gurdjieff’teki “Çalışma” kavramının altında da bu gereklilik yatar. Görmek, tespit etmek ve bunu değiştirmek üzere harekete geçmek... Adım adım, birer birer, yılmadan... Bilerek yaşadığımızda, hayatın tümü aslında bir çalışma alanıdır. □

Istırap ve Karma İlişkisi

Paul Brunton

İNSANLARIN düşünme biçimi, birbirinden önemli ölçüde farklıdır; yaşama bakış açıları da böyle olmak zorundadır çünkü bu ikincinin derinliği birincinin niteliğine bağlıdır. Düşünme biçimi ve bakış açısı, son çözümlemede daha önceki yaşamların sonucudur. Hiçbir deneyim hiçbir zaman silinmez. Sayısız yaşamların sayısız anıları farkına varmadan özümülenir ve insanların yaşamlarını ve özelliklerini onlar nedenini bilmeden etkileyen eğilimlere, sezgilere, şuur ve bilgeliğe dönüşür. Ama bu süreç çok uzun ve çok yavaştır. Bizi amaçtan ayıran engellerin üstünden atlayamayız. Önemli olan, doğru yönü korumaktır. Durmak olanaksızdır. Ya ilerlemek ya da gerilemek gerekir.

Ego başlangıçta bencil ve ivedi yararlarının ötesini göremez. Mutluluğunu körcesine başkalarının zararına olarak arar, böylece onların yaşamına, daha sonra karmik cezalandırma nedeniyle kendininkine de ıstırapı sokar. Kötülük yapmak özgürlüğünün bedelidir.

Istırapın karmik nedenlerinin ortadan kalkmasıyla ıstırapın kendisi de ortadan kalkar. Dünyasal bir süreçteki kötülük ve acı ebedi olamaz. Bu süreçler, yalnızca varoluşun belli bir dönemidir. Kötülük geçicidir. Sonunda kendi kendini yener. Kötülüğün nedeni ne olduğunu görmemek, uyumlu davranmamak, doğruyu anlamamaktır. Kısacası bu, gerçek zekadan yoksun olmak, doğru varlığın uzağında dolaşmak, yaşamı yanlış biçimde anlamaktır. Bu yanlışları ortadan kaldıracak kavrayış elde edildiği zaman, etkinliği biter ve silinir gider. Kötülük vardır ama ebediyen değil; sonunda dönüştüğüne hiç kuşku yoktur. Eğer acı ve kötülük gezegenimizde önemli bir rol oynuyorsa, bilinmiyor olabildikleri ve gerçekten bilinmedikleri başka gezegenler de bulunduğunu anlamayacak ölçüde kendi kendimizle fazla uğraşyoruz.

Dünya, yaşamın evrimsel etkinliklerine ve sonuçta insana bir sahne sağlamaktadır. Her devirde çok farklı varlıksal seviyelerdeki varlıklar enkarne olur. Enkarne olan varlıklardan yeryüzü hayatları boyunca kötülüğün gereksizliğini idrak edenler, böyle bir kavrayışa ulaşan varlıklar, bu kavrayışa ulaşma yolunda olan varlıklarla birlikte enkarne olmaya devam ederler. Tekamül süreci öyle bir döneme gelir ki, bilgisizliği ve varlıksal seviyesi gereği kötülük eden ve ıstırap çektiren varlıkların sayısı giderek azalır. Bu varlıklar kendi doğal gelişimleri sürecinde evrim basamaklarını turmanıp daha yüksek realitelere ulaşırlar. Yeryüzüne enkarne olan varlıkların şuur seviyesi arttıkça, kötülük etmenin ve başka varlıklara

ıstırap çektirmenin gereksizliğini çoktan kavramış olan varlıkların evrimi daha da hızlanır. İşte, o andan sonra kötülük tümüyle yok olmak üzere silinecektir.

Istıraptan tümüyle kurtulmuş bir dünya istemek budalaca olurdu. Sınır sistemi kazara aleve tutulan bir elin sahibini uyarımasaydı ne olurdu. Bu el yanar ve büsbütün yitirilirdi. Öyleyse bu durumda ıstırap kılık değiştirmiş bir dost gibi iş görmektedir. Demek ki ıstırap fizik yaşamı koruduğu zaman, nesnelere evrensel düzeninde haklı bir yer tutmaktadır. Elbette ki ahlaki yaşamı koruduğu zaman da haklı bir yer tutmaktadır. Istırap ahlaki varoluşumuzun evrimi anlamında, sık sık zevkten çok daha yararlı bir yer tutmaktadır ama bencilliğimiz bu olguyu bizden gizler.

Istırap ikide bir içine düştüğümüz sağduyu gevşekliğinden bizi çekip çıkardığı için çok değerlidir. Eflatun bir cezayı hak eden bir insan için bundan kaçınmanın bir mutsuzluk olduğunu belirtmiştir. Bu ceza ona yanlışını anlatıp, karakterini geliştirebilirdi. İnsanın gaddarlığını, gururunu, baştan çıkmış isteklerini en iyi yenen yine ıstıraptır.

Aşırı derecede gelişmiş bir “benlik” duygusunun karmik telafisi için uğranılan ıstırap, bir çıbanı deşen neşterin yol açtığı ıstıraptan daha fazla bir ceza değildir. Burada daha önceki eylemlerin basit bir sonucu söz konusudur. Zaman insanı eğitir ve ondaki doğru olanı kavrama yeteneğini geliştirir. Geçmişteki yanlışlarıyla üzerine çektiği sorumlulukları yerine getirecek alçakgönüllülüğü kazandığı zaman, acıların hak edilmiş olduğunu kendisi de anlar. Şu andaki kişiliğinde

bunlara bir neden bulamıyorsa, bunun daha önceki kişiliklerinde bulunduğunu düşünmelidir.

Hiç kimsenin kendine bir disiplin uygulamaya eğilimi yoktur. Bunun için herkes karmanın ona dayattığı disipline boyun eğmek zorundadır. Demek ki özellikle başımıza gelen acı ve ıstırap karmanın işidir. Bunların tohumları, ille daha önceki bir yaşam sırasında değil, bugünkü yaşam sırasında da atılmış olabilir. Karma öğretisini kabul ederken insanların çoğunun işlediği ilk yanlış bunun etkisini gelecek bedenlenmelere aktardığını sanmaktır. Doğrusu şudur ki eğer olabilirse, eylemlerimizin sonuçlarıyla, yerine getirildikleri aynı yaşam sırasında da karşılaşırız. Her an bir sonraki anın öyküsünü biçimlendiriyoruz. Bir gün bile öbürlerinden soyutlanmış olarak düşünülemez. Karma sürekli bir süreçtir ve ertelemeye çalışmaz. Onu, kararını ölümden sonra bildiren bir tür yargıç gibi düşünmek yanlıştır. Ama sıklıkla bu sonuçları, şimdiki yaşamın özel koşullarına uygun bir biçimde gösteremez. Bu durumda -ama yalnızca bu durumda- bu sonuçlar daha sonraki bir varoluşa aktarılmış bulunur.

Bu anlamda, karmayı doğru algılamak çok önemlidir. Takınılacak

olan uygulamaya yönelik tutum çok önemlidir. Örneğin, her saldırgan eylemi kayıtsızlıkla karşılamak ve nasıl olsa karma bunu ödetecektir, karma her yere adalet getirecektir diye düşünmek yanlıştır ve pasifizizmdir. Karmanın araçlara gereksinimi vardır, etkileri hiçlikten mucizevi bir şekilde çıkmaz. Demek ki tepkilerini göstereceği nedenleri harekete geçirmek üzere, onunla işbirliği yapmayı reddetmemek zorundayız.

İkinci önemli yanlış, olayların değiştirilemez biçimde saptandığına, dışsal varoluşumuzun önceden düzenlendiğine, içinde bulunduğumuz durumların iyileştirilmesi için hiçbir şey yapamayacağımıza inanmaktır. Bu inanç kendi kendimizi zayıflatır ve doğruya küfretmek demektir. Daha önce yarattığımız durumlardan ve miras aldığımız koşullardan geçmemiz gerektiği doğrudur ama aynı zamanda, bunları değiştirebileceğimiz de doğrudur.

Daha önce yarattığımız durumlar ve miras aldığımız koşullar bireysel alınyazımızdır. İnsanın alın yazısı yalnızca yüzeysel yaşamında, yani kişiliğinde bulunur, Yüce benliğinde değil. İnsan Yüce Benliğinin ve kişiliğinin bileşimidir. İnsanın dışsal yaşamı, alınyazısının ve cüz'i iradenin bir bileşimi olmalıdır. İşte, bu cüz'i iradeyi harekete geçirip bazı şeyleri değiştirebilmek mümkündür.

Her eylemin çifte bir yapısı vardır. Varoluşumuzun yarı bağımsız, yarı önceden belirlenmiş bir niteliği vardır. Soyaçekim, eğitim, deneyim, karma, cüz'i irade ve çevremizdekiler yaşantılarımızın dışsal ve içsel yapısını biçimlendirir. Yazgımızın halısını biz dokuruz. Ama bu dokumada

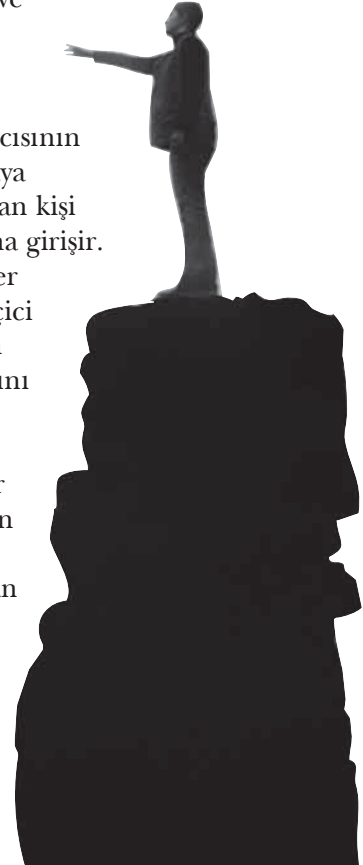
kullandığımız iplik, daha önceki düşünce ve eylemlerimizin bize dayattığı tür, renk ve niteliktedir.

Materyalistler insanın yazgısının, düşüncelerinin, eylemlerinin tümüyle fizik çevre tarafından belirlendiğine inanırlar. Bazı bilgisiz doğulular da kendilerini tanrısal bir alinyasının tutsağı olarak görürler. Karma anlayışına göre her ikisi de yanlıştır. Karma insana, çevresini olduğu kadar kendini de biçimlendirmesi için yeterli özgürlük tanır. İnsan bunu kendi gelişimiyle ya kısırlaştırır ya da zenginleştirir. Doğaya ya yardım eder ya da köstek olur. Karma, yazgının kapısında dilenciler gibi beklememiz gerektiğini öğretmez. Geçmişteki cüz'ü irademiz bugünkü yazgımızın kaynağı olduğu gibi, şimdi de gelecekteki yazgımızın kaynağı olacaktır. Demek ki iki etkenden en güçlüsü bizim irademizdir. Ne belirsiz bir kaderciliğe ne de kendine aşırı bir güvene yer vardır. Hiç kimse içsel perspektifini ve çevresini oluşturma konusundaki sorumluluklarından kaçamaz, bunları başka birinin ya da başka bir şeyin üstüne atamaz. Engellere karşı savaşılan herkes, sağırlaşmasına karşın yazgının önünde eğilmeye karşı çıkan ve dünyaya yeni başyapıtlar veren Beethoven'i anımsamalıdır.

Her insan eylem sırasında işlenen yanlışları incelemeli ve bunların kaynağını kendinde aramalıdır. Hiç olmazsa kısmen bir sorumluluğu içtenlikle kabul etmeli ve kendini düzeltmek için elinden geleni yapmalıdır. Kendini düzeltmek elbette ki zordur ama daha sonraları kendini uğraştıracak olan yanılsamalar beslemekten daha iyidir. Çünkü bir düşünce ya da eylemler dizisi kötü

olduğu anda hazırladığı karmik sonuç bir fotoğraf kadar kesindir. Karmik bir güç belli bir atılım kazandığında, her ne kadar sonucu biraz değiştirilebilse bile, artık durdurulamaz. Acımasızca harekete geçmeden önce karmik enerjileri söndürmek için istenmeyen her gelişmeyi, daha yumurtadayken boğma konusundaki felsefi ilke bundan kaynaklanır. Belli bir gelişme ve güç derecesine ulaşmayan bir düşünce karmik sonuçlar üretmez. Böylece, kötü fikirleri daha doğarken boğmaya verilen bütün önem anlaşılmaktadır. Kendindeki kötü bir eğilimi ya da bir ulustaki kötü bir devinimi zaptetmenin tek yolu daha başlangıç evresinde, canlı bir güç kazanmadan önce onu durdurmaktadır.

İnsanın başına gelen, en içteki varlığının gizli iradesiyle olmuştur. İstiraplar en son anlamda değil, yalnızca anlık kötülüklerdir. Dışsal ve acımasız bir güç gibi görünen de aslında arılaştırıcı ve içsel bir güçtür. Er ya da geç kötülük, insanı onu ortadan kaldırmaya yöneltir; acısının da onu huzuru aramaya yönelttiği gibi. O zaman kişi Yüce Benliğin arayışına girer. Sonuçta kötülüğün her bireyin yaşamında geçici ve belirsiz bir evreden başka bir şey olmadığını anımsamakta yarar vardır. Bu kesinlikle yok olmak zorundadır çünkü kendi yıkımının tohumlarını içinde taşır. Karma tarafından gerçekleştirilen sürekli uyarlamalar

sayesinde yüzeysel benlik, zekasını ve gücünü kötüye kullanmayı kaçınılmaz olarak bırakır ve bunları tanrısal olanla uyuma yönelir.

Doğru eylemlerinin en iyi karmik ödülü bunun sonucunda karakterin yükselmesi, kötülerini için en fena ceza ise karakterin bozulmasında bir artıştır. Karakterlerimizin bozulmaması ve giderek daha da kalitelenmesi için düşünce alışkanlıklarımızı, oluşturduğumuz düşüncelerin yapıcı veya yıkıcı olabileceğini her an göz önünde tutmak gerekir. Negatifte yoğunlaşmış istek ve düşünceler bireyin hayatına fiziksel ıstırapları bile getirebilir. Cinayeti işlememiş bile olsa bunu düşünmüş olduğu için fiziksel bir ceza çekebilir.

Benzer nedenlerle kötücül düşünme biçimleri bedendeki hastalıklar olarak ortaya çıkabilir. Doktorlar hastalığın fizik nedenlerini görebilirler ama aşırı bir öfke, hastalıklı bir kin, başa çıkılamayan bir korku, olağanüstü güçlü bir istek olabilen zihinsel nedeni göremez. Ancak bu yaklaşım bütün hastaların olumsuz düşünceleri vardır ya da olmuştur demek değildir.

Başkalarıyla birlikte yaşıyoruz. Ortaklaşa günah işliyoruz, aynı şekilde ortaklaşa kurtulmak zorundayız. Karma bize toplumun tümüyle birlikte ıstırap çektirir ve bizi onunla birlikte neşelendirir. Öyleyse kendi çıkarımızı toplumunkinden ayıramayız. Küçük ya da büyük farklı gruplar

arasındaki kinler ve kavgalar kadar, sınıflar, uluslar ve ırklar arasındaki uyumsuzluklar da yararsızdır. Sonuçta hepsi birbirine bağımlıdır. Bunları ayırmak bireyleri ayırmak kadar yanlıcıdır.

Bencil amaçlara ayrılan bir yaşamla elci amaçlara adanmış bir yaşam arasında geri dönülmez biçimde bir seçim yapan her insan, yalnız kendi yazgısı üzerinde değil, uygarlığımızın doğrudan yazgısı üzerinde de etkili olur. Böyle varlıkların var olması bir umut ışığı getirmektedir.

En büyük günahkar bile, eğer içtenlikle pişman olursa, olabilecek en büyük ölçüde kendini düzeltmek ve üstün inanca dönmek isterse, hak etmediğini elde edebilir. Daha önceki yaşamı ne olmuş olursa olsun, düşünceleri ve eylemlerini değiştirerek sesini, tanrısal lütuf bağışının inmesinin her zaman mümkün olduğu bu çok yüksek bölgeye işittirmeyi başarabilir. Kurtuluş herkes içindir. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Yüce Benliğin Bilgeligi* adlı kitabından derlenmiştir.

AKIŞ

Işığa Dönme Arzusu Artarken

Varlık: Emmanuel

Işığa doğru dönme arzusu artarken ruh, nerede hala direnç kaldığını bilir ve o direncin keşfinin sorumluluğunu üstlenir.

İlahi Yasalar, daha az şuurlu olanları taşıyamayacakları kararlardan ve sorumluluklardan korurlar.

Benzerlik yasaları

İnsanın fiziksel olarak tezahür etmiş gerçekliğini ona en uygun şuur düzeyine yerleştirirler. □

Kaynak: *Emmanuel'in Kitabı*, Pat Rodegast ve Judith Stanton, Meta Yayınları.

Evet, Kelimeler İnsanı Yaralayabilir

Robert C. Taylor

Bir kimseye verilebilecek en büyük zarar nedir?

O KULDA geçirdiği bir ders gününün sonunda koşarak kendini evine atan bir çocuk, o günkü çalışma ürününü annesine göstermekte ve sevinç içinde, “Anneciğim bak, okulda ne yaptım!” diye haykırmaktadır. Elinde, değerini tam anlamıyla ancak annesinin veya babasının takdir edebileceği güzellikte ilginç bir çizgi sanatı harikası vardır.

Çarşının, pazarın itiş kakışından yakasını kurtarıp eve kendini zor atmış olan annesi, satın aldığı şeyleri dolaba yerleştirmekle meşguldür.

Küçük çocuk, dikkatini çekebilmek için annesinin eteğine yapışmış, acınacak bir çırpınıyla, “Anneciğim bak, okulda senin için ne yaptım!” deyip durmaktadır.

Sabrı taşmış olan annesi ise onu, “Ne kadar meşgul olduğumu görmüyor musun? Git, kardeşine göster,” diyerek başından savmaya çalışmaktadır.

Başından aşağı kaynar sular dökülmüş ve annesinin öfke ve ilgisizliği yüzünden cesareti kırılmış olan çocuk, adeta ayaklarını sürüyerek oradan uzaklaşmaktadır çünkü kendi öz yeteneklerinden şüphe etmeye başlamıştır. Kendine güvenini yitirme yoluna girmiştir.

Ne yazık ki çocukların kendilerine güvenleri ya anne ve babalarının kayıtsızlığı veya kırıncı davranışları yüzünden ya da arkadaşlarının alayları yüzünden kırılmaktadır. Ancak arzulanmayan bu terslik, sadece çocukların başına gelmemektedir. Herkes bunun kurbanı olabilmektedir.

İnsanın kendi değer ve liyakati konusundaki kişisel duygusu, kolayca kırılabilecek kadar nazik bir şeydir ve çoğu kez dikkate bile alınmamaktadır. Yalnız kendilerini düşünen bireylerden oluşan bir toplumda başkalarının da heyecanlanma ihtiyacı duyabileceği çoğunlukla kimsenin aklına bile gelmemektedir. Kim bilir, başkalarının uyarıları, eleştirileri ve kırıncı davranışları yüzünden kaç kez bunalmış ve kaç kez cendereye girmişsinizdir ya da aynı şeyleri başkalarına, bizzat siz kim bilir kaç kez yapmışsınızdır!

Sarsılmış güven tamir edilip eski durumuna getirilmesi en zor ruhsal

durumlardan birisidir. Nice yetişkin kimse çocukluk çağlarında kendileri hakkında edindikleri menfi kanaatlerin etkisi altında hayat sürmektedir. Kendilerinden şüphe etmeleri ve bunun sonucu olarak da kendilerine güven duymamaları nedeniyle, hayatları boyunca, nice insan başarısızlıktan başarısızlığa sürüklenme tehlikesiyle yüz yüze gelmektedir.

Kendine güven denilen şey, bir insanın kendi değer ve liyakati konusunda kendi kendine yaptığı bir tahmin ve değerlendirmeye belirginlik kazanmaktadır. Bu nitelikte bulunacak ciddi bir noksanlık, manevi çöküntüye ve bıkkınlığa yol açabilmektedir. Kendini hor görme ve intihar kendine güvensizliğin abartılmasından meydana gelen yan ürünlerdir. Gerek çocukta gerekse yetişkinde oluşan kendi kişisel değerine ilişkin olumlu duygu, o kişinin başarılarını harekete geçirmektedir.

Çocukları üzerinde uyandırdıkları etkinin farkında olan pek az ebeveyn vardır. Çocuğun kendi kişiliği hakkında zihninde oluşturduğu kavram büyük oranda, anne ve babasının onun hakkındaki kanaatlerinin sonucudur. Çocuklar çok çabuk duygulanır nitelikli oldukları için güvenleri de çok çabuk şekillenebilmekte ve kırılabilmektedir.

Her Şey Ailede Başlamaktadır

GÜVEN DUYGUSU en ciddi Garyaları, çoğu kez aile ocağında almaktadır. Çocuk için yuva toplumun acımasızlığına karşı bir sığınak olmak zorundadır. Fakat aile ocağı, nice çocuk için güveni yıkıp atan çevrenin

bir uzantısı olmaktan öte bir değer taşımamaktadır.

Güven duygusu çok çeşitli nedenlerle zayıflamaktadır: övgü ve teşvik eksikliği, bedensel veya zihinsel yetersizlikler, yeteneksizlikler veya kişisel başarısızlıklar ya da başkalarının olumsuz imajları vb.

Analar ve babalar, çocuklarının güven seviyesi üzerinde etki uyandırabilecek durumdadırlar. Eğer bir çocuk kalkıp da, “Ben aptalın biriyim,” “Hayırlı bir şey yapacak güçte değilim,” veya, “Kimse beni sevmiyor,” gibi sözler söyleyebiliyorsa, bu onun kendine güvenini yitirmekte olduğunun işaretidir.

Bir çocuğun kendi kişisel değeri hakkında sağlıklı bir izlenime sahip olduğu nasıl anlaşılacaktır? Böyle bir çocuk öyle kolayca ne sindirilebilir ne de korkutulabilir. O hem büyükleriyle hem de yaşlılarıyla iyi ilişkiler kurar. Çoğunlukla neşelidir, atiktir ve yeni faaliyetlere susamış haldedir.

Çoğu çocuk için fizik yapı ve dış görünüm güven duygusunu en çok tehdit eden etkenlerdir. Yüz ifadesindeki sevimliliğe ve güzelliğe çok önem veren bir toplumda, yüz hatlarındaki ufacık bir kusur bile çocuğun duygusal yapısına büyük zarar verebilmektedir.

Eğer bir çocuk, sürekli olarak övülme ve teşvik edilme ihtiyacı içinde bulunuyorsa, bu onun aşağılık duygusundan kendisini kurtarabilecek bir şeylerin peşine düştüğünün ifadesidir.

Birçok anne ve baba çocuklarına kendine güven duygusunu aşlamayı pek düşünmemektedir. Fakat insanın kendisi hakkında hoş olmayan bir düşünceye sahip olması çok ciddi sonuçlar doğurmaktadır. “Başarıya ulaşmak mümkün değil, öyleyse niçin boşu boşuna uğraşayım?” şeklindeki tutum, kısa sürede çocuğun sonucunu bizzat gerçekleştirdiği bir kehanet haline dönüşmektedir. “Kimse beni sevmiyor,” veya, “Bir işe yaramıyorum,” tarzındaki diğer düşünceler de aynı derecede yıkıcı unsurlardır.

Bir kimsede kendine güven duygusunu geliştirip güçlendirmenin en etkili yolu onu övmektir. Ama her şeyden önce övgü ile, pohpohlama denen şeyi iyi ayırt etmek şarttır. Övgü kazanılır ve hak edilir. Pohpohlama ise hak edişe veya liyakate bakılmadan yapılan bir şeydir: Bu, sonuca ulaşmak için her türlü vasitanın mübah olduğu inancındaki insanların benimsediği bir yöntemdir. Ancak pohpohlanan insan, büyük ihtimalle gösterilen bu samimiyetsizlikten rahatsız olacaktır. Kısacası, pohpohlama yoluyla hiçbir sonuç elde edilememektedir.

Belli ve belirgin bir konuda yapılmış olan övgü çok yararlı olmaktadır. “Bugün bana çok faydan dokundu,” ifadesi çok olumlu bir eleştiridir. Fakat, “Çimleri kesmekle çok iyi bir iş yapmış oldun,” ifadesi ise ondan daha olumlu bir eleştiridir. Bir övgü sözcüğü, insanı o övgüye neden olan faaliyet türünü devam ettirmeye teşvik etmektedir. Bu, her yaş grubundaki insan için geçerlidir. İnsanın bilip tanıdığı harekete geçirme etkenleri arasında en güçlü olanı takdir ve onaylamadır.

Bunu ifade ederken, amacımız hiçbir şekilde insanları devamlı olarak övgülere boğmanızı telkin etmek değildir; aksine, dileğimiz teşvikin ve samimi iltifatların olumlu etkisini vurgulamaktır. Övgü olumlu bir tutumun ve kendini düzeltme arzusunun hayat bulmasına yardım etmektedir. Genç de olsa, ihtiyar da olsa insan başkalarının kendisinden beklediği seviyede görünme

eğilimindedir. Övgü onda “hayırlı iş yapmaya devam etme” veya daha da hayırlısını yapma arzusunun uyanmasına yol açmaktadır.

Ancak övme zorunluluğu bizi yine de bir hatayı uygun ve gerekli zamanda uarmaktan alıkoymamalıdır. Özellikle çocuklar hangi davranışların ve hangi düşünce biçimlerinin arzulanmayan şeyler olduğunu küçük yaşta öğrenmelidirler. Ancak övgü ve uyarı paranın iki yüzü gibidir. Layık olduğu teşvikleri kabullenmesini bilen bir çocuk, yapılan uyarıları da kabullenmesini bilmektedir.

Güven konusunda bugün öne sürülmekte olan görüşler, asırlarca önce kutsal kitapta açıklanmış olan şu bilgiyi doğrulamaktan öte bir şey yapmamaktadırlar: “Yüreğindeki kaygı insanı çöktürür fakat iyi söz yüreğini sevindirir.” □

La Pure Verite, Temmuz-Ağustos 1984'ten çeviren:
Yavuz Keskin.

Kendi Tarzınızı Keşfetmek

Dr. Paula M. Reeves

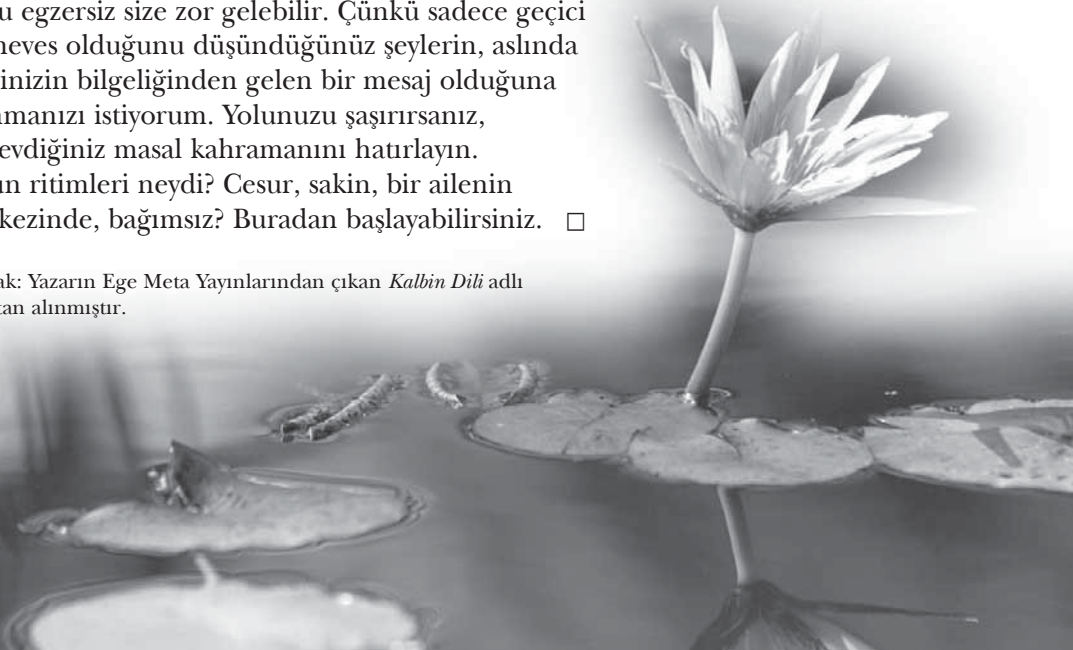
KENDİ TARZINIZIN ne olduğunu biliyor musunuz? Kendinizi rahat ve yuvanızda hissetmenize olanak sağlayan içsel ritimler hangileri? Bunu nasıl fark edebilirsiniz? Bu soruların yanıtlarını bulabilmek, hayatınızdaki stresi azaltmanızı sağlayacaktır. Stres, damlayan bir musluk gibidir. Bir süre sonra etkisine alışsınız ama bunun içsel huzur ve düzen hissini zararı ne olur? Stres fiziksel bedeni altüst eder. Daha da önemlisi doğal kalp merkezli ritimlerinizi öylesine bulanıklaştırır ki kendinizi yorgun ve sabırsız hissedersiniz. Çoğu kadın ve azımsanmayacak sayıda erkek için yorgunluk ve depresyon Siyam ikizleri gibidir. Birisinin uzun sürmesi, diğerini de davet eder.

Bu egzersiz yorgunluk ve depresyonunuzu asgariye indirmenize ve mutluluğunuzu arttırmanıza yardım edecektir. Oturup düşünmek için sakın bir mekana ve günlüğünüze ihtiyaç duyacaksınız.

- Favori yaşam ritimlerinizi günlüğünüze sıralayın. (Örneğin, sessizce düşüncelere dalmak, doğada tek başına olmak, yakın bir arkadaşınızla konuşmak, deniz kıyısında olmak, yürüyüş yapmak vb.)
- Bir ritmin ne zaman çok tatmin edici olduğunu nasıl fark ettiğinizi yazın.
- Sizde strese yol açan şeylerin etkisini kırarak rahatlamaya yol açan ritimleri nasıl arttırabilirsiniz?
- Tercih ettiğiniz ritmi günlük hayatınızda uygulamanın bir yolunu bulun ve nelerin değiştiğini kaydedin.
- İçsel ritim hissini nasıl işlediğini kontrol edin. Sonuç işe yaramıyorsa, ritminize neyin karşı geldiğini belirlemeye çalışın.

Bu egzersiz size zor gelebilir. Çünkü sadece geçici bir heves olduğunu düşündüğünüz şeylerin, aslında kalbinizin bilgeliğinden gelen bir mesaj olduğuna inanmanızı istiyorum. Yolunuzu şaşırırsanız, en sevdiğiniz masal kahramanını hatırlayın. Onun ritimleri neydi? Cesur, sakin, bir ailenin merkezinde, bağımsız? Buradan başlayabilirsiniz. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Kalbin Dili* adlı kitaptan alınmıştır.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 05 NİSAN Spiritüel Açından Benlik ve Sevgi Güzin YENER
 12 NİSAN Realiteler Levent KOSOVA
 19 NİSAN Birleştiren Bilgi A. Cemal GÜRSOY
 26 NİSAN Ruhsal İlkelerin Hayatımıza Yansımaları Alpaslan CEBBAROĞLU

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
 Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 05 NİSAN Ezoterizmde Gizli Öğreticilik 3..... Günay YALÇIN
 12 NİSAN Yaşadığımız Olayların Anlatmak İstedikleri Adnan ERSOY
 19 NİSAN Anlamak mı, Anlaşılmak mı?ERCÜMENT KAYA
 26 NİSAN Hastalıklar ve Ruhsallık Seyhan OKAN

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
 email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 12 NİSAN Psikik Korunma Oya TİMURDOĞAN
 26 NİSAN Kayıp Uygarlıklar ve Ezoterizm Gülfer ÜLGENTAY
 Nusret YILMAZ

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. No: 134/1 Kat: 4 Daire: 401 Alsancak / İzmir Tel: 0232 464 00 17 Faks: 0232- 422 72 12
 e-mail: irader@superonline.com • www.irad.org

Derneğimiz etkinlikleri İntegral Bütünsel Gelişim Merkezi Salonunda devam etmektedir.

Katılım ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00 - 17:00 saatleri arası
 4640017 No'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

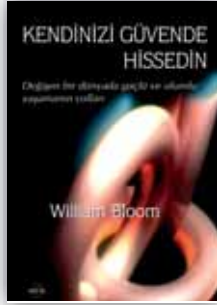
- 05 NİSAN Yüce Alemleri Bilmek 2 Zülal ÇEVİK
 19 NİSAN Edgar Cayce ve Astroloji 3..... İlkey CİVAN

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29
 e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
 GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa</i> : Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl.	15 TL
<i>Cesur Ruhlar</i> : Robert Schwartz	18 TL
<i>Çılgın Sarkaç</i> : Itzhak Bentov	18 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Göksel ve Yerel Işıklar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri</i> : U. Markham	11 TL
<i>Işığın Elleri</i> : Barbara Ann Brennan	23 TL
<i>Kainatın Masalı</i> : Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı</i> : Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Küçük mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Koşulsuz Mutluluk</i> : H. R. Cushnir	12 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> : Robin Norwood	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kırmak</i> : D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği</i> : Jonathan Drake	17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol</i> : David Tame	16 TL
<i>Bilinmeyen Jung</i> : Stephan A. Hoeller	15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler</i> : Rosemary Brown	12 TL
<i>Frodo'nun Arayışı</i> : Robert Ellwood	15 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyaları</i> : H. Wambach	16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi</i> : Stanislav Grof	18 TL
<i>İmgelemenin İyileştirici Gücü</i> : M. L. Rossman	16 TL
<i>İnisiyeler İçin Astroloji</i> : Papus	10 TL
<i>İyileşmenin Sıması</i> : Dr. Edward-C. Whitmont	16 TL
<i>Kabile Geri Döndü</i> : Janet Cunningham	15 TL
<i>Kalbin Dili</i> : Dr. Paula M. Reeves	15 TL
<i>Kaos</i> : John Briggs-F. David Peat	15 TL
<i>Kayıp Kita Mu</i> : James Churchward	19 TL
<i>Kutsal Evrim</i> : Edouard Schure	15 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı</i> : Gündüz Öğüt	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri</i> : W. Budge	12 TL
<i>Mısırlıların Kökeni</i> : A. Le Plongeon	14 TL
<i>Nehrin İki Yakası</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ)</i> : Lorna St. Aubyn	10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası</i> : Dora Van Gelder	12 TL
<i>Psikoyolculuk</i> : John Perkins	10 TL
<i>Psşik Arkeoloji</i> : Stephan A. Schwartz	16 TL
<i>Psşik Korunma</i> : Fadime Emir	15 TL
<i>Psşik Şifacılık</i> : Alfred Stelter	18 TL
<i>Ruhların Kaderi</i> : Michael Newton	22 TL
<i>Ruhsal Şifa</i> : Dora Kunz	16 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın</i> : G. Öğüt	14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları</i> : F. Sills	15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler</i> : P. Brunton	10 TL
<i>Şafağı Getirenler</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>Şakralar ve Enerji Alanları</i> : D. G. Kunz	15 TL
<i>Uyanış</i> : Charles T. Tart	18 TL
<i>Yambaşımızdaki Bilgelik</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i>	15 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi</i> : R. Sheldrake	17 TL
<i>Yönlendirmeli Geşeme Uygulaması</i>	
<i>Audio CD</i> : Reşat Güner	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk</i> : J. H. Brennan	12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Geşeme Teknikleri</i> : Reşat Güner	13 TL
Kozmos Yayınları	
Fiyat Listesi	
<i>Sakin Zihne Ulaşmak</i> : Robert Ellwood	10 TL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin</i> : K. S. Davis	10 TL
<i>Kendi Kendine Geşeme</i> : Karl O. Steober	10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

WCRT4

4. Dünya Regresyon Terapisi Kongresi

20-21-22 Ekim 2011, Kuşadası, İzmir

Bilyay Vakfı ve Avrupa Regresyon Terapisi Birliği (EARTh) Ev sahipliğiyle

WCRT4 ÖN-ATÖLYE ÇALIŞMALARI (17-18 Ekim 2011)

Hans TenDam/Hollanda (Kişilik Ötesi Bütünleşmeler)

Anita Groenendijk/Hollanda (Kas Testi ile Tutunmuş Enerjileri ve Geçmiş Yaşam Regresyonu Verilerini Bulmak)

Neeta Yuvraj/Hindistan (Redikall Şifa ve Regresyon Terapisinde Kullanımı)

Trisha Caetano/ABD (Yöntemlerin Bütünleşmesi: Regresyon Terapisi ile Psikosentez, Gestalt ve Danışan Merkezli Terapinin Sergilenmesi)

WCRT4 ATÖLYE ÇALIŞMALARI (20-21-22 Ekim 2011)

Pavel Gyngazov/Rusya, Bonnie Cripe/ABD, Yuvraj Kapadia/Hindistan, Milton Menezes/Brezilya, Andy Tomlinson/İngiltere, Reena Kumarasingham/İngiltere, Diba Ayten Yılmaz/Türkiye, Monique Houben/Hollanda, Karen Stemkens/Hollanda, Janet Cunningham/ABD, Athanasios Komianos/Yunanistan, Barbara Pomar/ABD, Jordan van der Zeijden Campos/Brezilya ve birçok isim daha

PANEL

Richard Stammler/ABD

(Yeryüzünün dışından ve içinden varlıklar ile deneyimler ve terapi)

Kimler katılabilir:

Regresyon Terapisi Uzmanları, Öğrencileri, Doktor, Psikolog, Psikiyatrist, İpnoz eğitimi almış kişi ve uzmanlar, enerji çalışması uzmanları

Daha ayrıntılı bilgi, sunum başvuruları ve kayıtlar için:

info@regressioncongress.org

www.regressioncongress.org

Not: Ana salonda Türkçe çeviri yapılacaktır.

Program Komitesi:

Tülin Etayemez

Marion Boon

Milton Menezes

Bob Holmes

Marina Paulo Eberth